

ZAKON O ZDRAVSTVENOJ ZASTITI

I - OSNOVNE ODREDBE

Clan 1.

Ovim zakonom uređuju se načela, način organiziranja i provođenja zdravstvene zaštite. Zdravstvena zaštita građana, u smislu ovog zakona, je skup mjera, aktivnosti i postupaka na unapređenju prava na život, očuvanju i poboljšanju zdravlja ljudi, koje poduzima Federacija Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), kantoni, općine, zdravstvene ustanove, zdravstveni radnici, preduzeća, druga pravna lica i građani.

Clan 2.

Zdravstvenu zaštitu, u okviru zdravstvenih ustanova, pružaju zdravstveni radnici i zdravstveni saradnici, primjenom savremenih medicinskih postupaka i tehnologija i praćenjem dostignuća u razvoju medicinske nauke.

Clan 3.

Svi građani dužni su brinuti se o svom zdravlju.

Niko ne smije ugrožavati zdravlje ljudi.

Gradjanin je obavezan sudjelovati u svim preventivno-zdravstvenim djelatnostima koje se provode na mjestima življenja i rada, a usmjerene su na unapređivanje i čuvanje zdravlja i sprječavanje bolesti.

Gradjanin ima pravo na zdravstvenu zaštitu u skladu sa odredbama ovog zakona i Zakona o zdravstvenom osiguranju.

Svaki gradjanin je dužan ukazati prvu pomoć nesrećnoj ili bolesnoj osobi u skladu sa svojim znanjem i mogućnostima, te joj omogućiti pristup do najbliže zdravstvene ustanove.

Clan 4.

Vlasnici i direktori preduzeća i drugih pravnih lica, odgovorni su za primjenu mjera zdravstvene zaštite i zaštite čovjekove okoline, odnosno radne sredine u kojoj obavljaju djelatnost.

Dužnost i odgovornost iz stava 1. ovog člana imaju građani koji obavljaju djelatnost licnim radom sredstvima u svojini građana i građani koji licnim radom samostalno u vidu zanimanja obavljaju umjetničku ili drugu kulturnu, advokatsku ili drugu profesionalnu djelatnost (u daljem tekstu: građani koji obavljaju privrednu ili profesionalnu djelatnost), kao i organizatori javnih priredbi i masovnih skupova u odnosu na zaštitu od zaraznih bolesti i povreda.

Ministarstvo nadležno za poslove obrazovanja, uz saglasnost nadležnog ministarstva zdravstva putem nastavnih planova i programa osigurava zdravstveni odgoj i provođenje obrazovanja za zdravstvenu samozastitu predškolske djece i djaka.

Clan 5.

Zdravstvena djelatnost koju obavljaju zdravstvene ustanove i zdravstveni radnici u privatnoj zdravstvenoj djelatnosti (u daljem tekstu: privatna praksa), pod uvjetima i na način propisan ovim zakonom, je djelatnost od interesa za Federaciju.

Clan 6.

Zdravstvena djelatnost se organizira i provodi kao primarna specijalisticko-konsultativna i bolnicka zdravstvena zastita.

Primarna zdravstvena zastita obuhvata: djelatnost porodicnog doktora medicine (u daljem tekstu: porodicni lijecnik), djelatnost opce medicine, skolsku medicinu, higijensko-epidemiolosku zastitu, zubozdravstvenu zastitu, hitnu medicinsku pomoc, medicinu rada, zdravstvenu zastitu radnika, zastitu zena i djece, dijagnosticku i apotekarsku djelatnost.

Specijalisticko-konsultativna zdravstvena zastita cini skup mjera, aktivnosti i postupaka u cilju dijagnosticiranja, lijecenja i medicinske rehabilitacije oboljelih, a kada po prirodi bolesti s obzirom na druge okolnosti nije potrebno poduzimanje bolnickog lijecenja.

Bolnicka zdravstvena djelatnost obuhvata skup mjera, aktivnosti i postupaka koje se poduzimaju u cilju dijagnosticiranja lijecenja i medicinske rehabilitacije oboljelih u odgovarajucim stacionarnim zdravstvenim ustanovama.

Clan 7.

Federacija, u skladu sa pravima i duznostima utvrdjenim Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustav) i zakonom:

1. donosi zakone iz nadleznosti Federacije,
2. vodi zdravstvenu politiku tako da podstice i razvija zdrave zivotne navike kod stanovnistva.

Clan 8.

Federacija ostvaruje svoje zadatke za podrucje zdravstvene zastite, tako da osigurava:

- prevenciju i suzbijanje zaraznih bolesti koje podlijezu obaveznom prijavljivanju,
 - prevenciju i mjere na suzbijanju i lijecenju karantenskih bolesti,
 - osiguravanje i zastitu higijensko-epidemioloskog minimuma u svim uvjetima zivljenja, osiguravanje i organiziranje obaveze imunizacije protiv dječijih zaraznih oboljenja,
 - prevenciju malignih oboljenja, AIDS, lijecenje od tuberkuloze lica koja nisu osigurana po nekom drugom osnovu,
 - zdravstveni odgoj i unapredjivanje zdravstvene kulture, zdravstvenu zastitu vojnih invalida i civilnih zrtava rata iznad nivoa prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja, a u skladu sa zakonom,
 - zdravstvenu zastitu pripadnika Vojske Federacije, ukljuc ujuci i lica na redovnom odsluzenju vojnog roka i pripadnika Federalnog ministarstva unutarnjih poslova (u daljem tekstu: Federalna vojska i pripadnici FMUP-a) iznad nivoa prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja, u skladu sa zakonom,
 - jedinstveni zdravstveni statisticki informacioni sistem, koji osigurava jedinstveno provodjenje i izvrsenje statistickih istrazivanja u oblasti zdravstva, koja su od interesa za Federaciju.
- Federacija osigurava finansijska sredstva za poslove iz svoje nadleznosti odredjene zakonom. Federalno ministarstvo zdravstva (u daljem tekstu: Ministarstvo zdravstva) preduzet ce sve

mjere, osigurati uvjete i izvršiti potrebne radnje u cilju osiguranja izvršenja zajamčenih prava utvrđenih ovim zakonom.

Clan 9.

Kanton ostvaruje svoje zadatke s područja zdravstvene zaštite, tako da:

- osigurava higijensko-epidemiološku djelatnost, zdravstveni-statistički informacijski sistem, hitnu medicinsku pomoć, te djelatnost socijalne-medicine na svojem području,
- osigurava ostvarivanje prava iz oblasti zdravstvenog osiguranja, saglasno Zakonu o zdravstvenom osiguranju,
- osigurava zdravstvenu zaštitu pripadnika kantonalne policije iznad nivoa prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja u skladu sa zakonom,
- osigurava sredstva za izgradnju i opremanje, te osnivanje zdravstvenih ustanova za provođenje primarne, specijalističke ko-konsultativne i bolničke zdravstvene zaštite,
- osigurava mrtvozorničku službu.

II - NACELA ZDRAVSTVENE ZAŠTITE

Clan 10.

Zdravstvena zaštita građana u Federaciji provodi se na načelima sveobuhvatnosti, kontinuiranosti, dostupnosti i cjelovitog pristupa u primarnoj, a specijaliziranog pristupa u specijalističko-konsultativnoj i bolničkoj zdravstvenoj zaštiti.

Clan 11.

Sveobuhvatnost zdravstvene zaštite osigurava obuhvat svih građana Federacije u odgovarajućim mjerama zdravstvene zaštite u skladu sa zakonom.

Clan 12.

Kontinuiranost zdravstvene zaštite postiže se ukupnom organizacijom zdravstva, naročito na nivou primarne zdravstvene zaštite, koja pruža neprekidnu zdravstvenu zaštitu građanima, kroz sve životne dobi.

Radi osiguranja kontinuiranog djelovanja, sistem zdravstvene djelatnosti u Federaciji treba biti međusobno funkcionalno povezan i uskladjen.

Clan 13.

Dostupnost zdravstvene zaštite ostvaruje se takvim rasporedom zdravstvenih ustanova i zdravstvenih radnika na području Federacije koji će omogućiti građanima približno jednake uvjete zdravstvene zaštite, naročito u primarnoj zdravstvenoj zaštiti.

Clan 14.

Nacelo cjelovitog pristupa primarne zdravstvene zaštite osigurava se putem slobodnog izbora, doktora medicine i doktora stomatologije, koji kod građana provode mjere za unaprijedjenje zdravlja i prevenciju bolesti, te liječenje i rehabilitaciju do radne osposobljenosti.

Clan 15.

Nacelo specijaliziranog pristupa osigurava se organiziranjem i razvijanjem posebnih specijaliziranih kliničkih, javno-zdravstvenih dostignuća i znanja, te njihovom primjenom u praksi.

III - MJERE ZDRAVSTVENE ZAŠTITE

Clan 16.

Mjere zdravstvene zaštite su:

1. provođenje zdravstvenog odgoja i prosvjeticavanja sa svrhom podizanja duševne i tjelesne sposobnosti građana,
2. zaštita od ekoloških čimbenika štetnih po zdravlje, uključivši sve mjere za očuvanje, unapređenje i poboljšanje zdravstvenih uvjeta životne i radne okoline i higijenskih uvjeta za život i rad čovjeka,
3. mjere protiv pušenja, alkoholizma i narkomanije,
4. otkrivanje i otklanjanje uzroka oboljenja, odnosno sprječavanje i suzbijanje bolesti i povreda te njihovih posljedica,
5. mjere i aktivnosti za sprječavanje, rano otkrivanje i suzbijanje zaraznih, hroničnih, masovnih nezaraznih i malignih bolesti,
6. prevencija i mjere na suzbijanju karantenskih zaraznih bolesti,
7. osiguravanje cjelovite (preventivne, kurativne i rehabilitacijske) zdravstvene zaštite vojnih invalida, civilnih žrtava rata, porodica šehida i porodica poginulih boraca,
8. liječenje i rehabilitacija oboljelih, tjelesno i duševno oštećenih i povrijeđenih osoba,
9. mjere posebnog zdravstvenog nadzora nad stanovnicima starijim od 65 godina života,
10. osiguravanje cjelovite (preventivne, kurativne, rehabilitacijske) zdravstvene zaštite djece i omladine, te zaštita žena u vezi s planiranjem porodice, trudnoćom, porođajem i materinstvom,
11. snabdijevanje lijekovima i drugim medicinskim sredstvima za zdravstvenu zaštitu,
12. pregled umrlih.

Clan 17.

Mjere zdravstvene zaštite, u vezi s radom i radnim okolišem (specifična zdravstvena zaštita radnika) koje moraju osiguravati preduzeća, druga pravna i fizička lica (u daljem tekstu: poslodavci), su:

- pravovremeno obavještavanje o opasnosti po zdravlje na radu, savjetovanje o zdravlju, sigurnosti i higijeni rada,
- mjere sprječavanja i otkrivanja profesionalnih bolesti, sprječavanje povreda na radu i pružanje odgovarajuće prve pomoći,
- mjere za utvrđivanje zdravstvenog stanja radnika koji su na radnom mjestu izloženi posebnim opasnostima po zdravlje.

Pored mjera iz stava 1. ovog clana, preduzece i poslodavci provode i posebne mjere zastite na radu u skladu sa zakonom.

Clan 18.

Mjere zdravstvene zastite iz clana 16. tac. 1, 2, 3, 5, 6. i 7. ovog zakona provode se na temelju plana i programa mjera zdravstvene zastite koje donosi federalni ministar zdravstva (u daljem tekstu: ministar zdravstva) po prijedlogu Zavoda za javno zdravstvo Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federalni zavod).

Mjere zdravstvene zastite iz clana 16. tac. 4, 8, 9, 10, 11. i 12. ovog zakona, provode se na temelju plana i programa kojeg donosi ministar zdravstva kantona (u daljem tekstu: kantonalni ministar), na prijedlog nadleznog Zavoda za javno zdravstvo kantona (u daljem tekstu: kantonalni zavod javnog zdravstva).

IV - ORGANIZIRANJE I PROVODJENJE ZDRAVSTVENE ZASTITE

Clan 19.

Zdravstvena zastita provodi se u jedinstvenom sistemu zdravstvene djelatnosti, primjenom mjera primarne, specijalistic ko-konsultativne i bolnicke zdravstvene zastite.

Podjela poslova izmedju primarne, specijalisticko-konsultativne i bolnicke zdravstvene zastite obavlja se ovisno od poslova i zadataka, slozenosti medicinskih postupaka, specijalnosti zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika, opreme, te specificnosti pojedinih podrucja.

Clan 20.

Primarna zdravstvena zastita obuhvaca:

1. rano otkrivanje, sprjecavanje i suzbijanje uzroka oboljevanja i povrjedjivanja;
2. sudjelovanje u podizanju i odrzavanju psihofizicke i zdravstvene sposobnosti radnika za rad;
3. brigu za ocuvanje zdravlja i lijecenja svih clanova porodice;
4. provodjenje mjera zdravstvene zastite i brigu o zdravstvenom stanju i unapredjenju zdravlja ucenika, studenata, omladine, sportasa i ocjenu njihove sposobnosti za skolovanje i rad, kao i mjere zdravstvene zastite i brigu o zdravstvenom stanju gradjana starijih od 65 godina, invalida i drugih osoba;
5. zdravstvenu zastitu nespecificnih i specificnih plucnih oboljenja;
6. pracenje higijensko-epidemioloske situacije u zivotnoj i radnoj okolini uz preduzimanje potrebnih mjera;
7. provodi edukaciju zdravstvenih radnika.

Primarna zdravstvena zastita narocito provodi:

1. mjere zdravstvene zastite djece predskolskog uzrasta, brigu o njihovom zdravstvenom stanju i unapredjenju zdravlja i uestvuje u podizanju psihofizicke sposobnosti;
2. brigu o zdravstvenoj zastiti zena za vrijeme trudnoce, porodjaja i nakon porodjaja, te o drugim zdravstvenim potrebama zena;
3. mjere za promociju prirodne ishrane dojenceta-dojenja;
4. mjere zdravstvene zastite osoba sa smetnjama u razvoju;
5. ispitivanje nepovoljnog uticaja okoline na zdravstveno stanje i zdravstvenu sposobnost radnika

- za rad i drugih gradjana;
6. hitnu medicinsku pomoc;
 7. liječenje u ordinaciji, odnosno u stanu osiguranika;
 8. kurativne i rehabilitacijske mjere;
 9. mjere prevencije, liječenja i saniranja usta i zubi;
 10. snabdijevanje lijekovima i drugim sredstvima za liječenje;
 11. upucivanje pacijenata na specijalisticko-konsultativne preglede te na bolnicko i drugo liječenje, te provodjenje posthospitalnog postupka;
 12. koordiniranje i provodjenje nuznih dijagnostickih i terapijskih postupaka.

Clan 21.

Primarna zdravstvena zastita provodi se i organizira u timskom radu u kojem sudjeluju najmanje doktor medicine i medicinska sestra, odnosno zdravstveni tehnicar.

Poslove u primarnoj zdravstvenoj zastiti obavlja doktor medicine, doktor stomatologije i magistar farmacije, porodichni liječnik, specijalista opće medicine i medicine rada, pedijatar, specijalista iz oblasti javnog zdravstva, specijalisti ginekologije, skolske medicine, specijalista pulmolog i specijalista medicinske biohemije ili diplomirani inženjer medicinske biohemije, sa svojim saradnicima.

U primarnoj zdravstvenoj zastiti ucestvuje, specijalist pedijatar u zdravstvenoj zastiti djece i ginekolog u zdravstvenoj zastiti u vezi s trudnocom, porođajem, materinstvom, planiranjem porodice i ranim otkrivanjem raka.

Doktor stomatologije sa svojim saradnicima provodi poslove iz clana 20. stava 2. tacke 9. ovog zakona, a magistri farmacije sa svojim saradnicima provode poslove iz clana 20. stava 2. tacka 10. ovog zakona.

U provodjenju pojedinačnih mjera primarne zdravstvene zastite, a posebno u zdravstvenoj zastiti radnika, djece predškolskog i školskog uzrasta ucestvuje i psiholog, logoped i socijalni radnik, odnosno drugi stručnjaci za pojedina pitanja te zastite.

Zdravstveni radnici u primarnoj zdravstvenoj zastiti u timskom radu saradjuju sa doktorima medicine drugih specijalnosti u specijalisticko-konsultativnoj i bolnickoj zdravstvenoj zastiti. Zdravstveni radnici u primarnoj zdravstvenoj zastiti svojim radom poticu i usmjeravaju mjere samozastitne aktivnosti osiguranika, kao i aktivnosti i mjere organizacija i tijela državne uprave.

Clan 22.

Specifčna zdravstvena zastita radnika, kao dio primarne zdravstvene zastite, obuhvaca prvenstveno preventivne poslove u vezi stvaranja i održavanja sigurne i zdrave radne sredine, koja omogućava optimalno fizicko i mentalno zdravlje na radu i prilagodjavanje uvjeta rada sposobnostima radnika. Ministar zdravstva i federalni ministar za socijalnu politiku raseljenih osoba i izbjeglica ce blizim propisom regulirati vrstu i obimu liječnickih pregleda radi utvrđivanja zdravstvene sposobnosti za rad radnika.

Clan 23.

Specifčna zdravstvena zastita radnika obuhvaca: 1. ljekarske preglede radi utvrđivanja zdravstvene sposobnosti; 2. pracenje zdravstvenog stanja radnika u odnosu na rad; 3.

identifikaciju i procjenu rizika stetnih po zdravlje na radnom mjestu; 4. sistematske kontrolne preglede radnika s obzirom na pol, dob i uvjete rada, te pojavu profesionalnih bolesti povreda na radu i hronicnih bolesti; 5. davanje savjeta o zdravlju, sigurnosti, higijeni rada, organizaciji, te o licnim i kolektivnim zastitnim sredstvima; 6. preventivno sanitarne preglede radnika koji se obavezno provode radi zastite okoline, zastite potrosaca, odnosno korisnika i druge obavezne zdravstvene preglede; 7. organiziranje i pružanje prve pomoci i hitnih intervencija na licu mjesta u procesu rada; 8. ucestvovanje u analizi povreda na radu i profesionalnih bolesti; 9. kontinuiranu brigu o boljoj prilagodjenosti uvjeta rada radnicima; 10. saradnju u obavjestavanju, strucnom osposobljavanju i obrazovanju u djelatnosti medicine rada, higijene rada i organizacije rada; 11. ocjenjivanje uvjeta rada na pojedinom radnom mjestu (djelovanje prasine, buke, rasvjete, zracenja i dr.) radi zastite od profesionalnih bolesti; 12. zdravstveni odgoj i zdravstveno prosvjecivanje radnika; 13. ocjenjivanje potreba za upucivanje radnika na medicinski programiran aktivan odmor radi poboljsanja zdravstvene sposobnosti radnika za rad; 14. provodjenje medicinski programiranog odmora; 15. ucestvovanje u mjerama rehabilitacije radnika.

Clan 24.

Specificnu zdravstvenu zastitu radnici ostvaruju na temelju ugovora izmedju poslodavaca i doma zdravlja odnosno druge zdravstvene ustanove koja u svom sastavu ima djelatnost medicine rada, ili ugovorom sa specijalistom medicine rada u privatnoj praksi. Za potrebe pracenja, proucavanja i unapredjenja djelatnosti specificne zdravstvene zastite, moze se osnovati kantonalni zavod za medicinu rada, odnosno zdravstvena ustanova za specific nu zdravstvenu zastitu radnika. Troškove specificne zdravstvene zastite radnika snosi poslodavac.

Clan 25.

Specijalisticko-konsultativna i bolnicka zdravstvena zastita obuhvaca:

1. specijalisticko-konsultativnu zdravstvenu zastitu u okviru koje se:
 - pruza konsultativna zdravstvena zastita po zahtjevu primarne zdravstvene zastite;
 - vrsi dijagnostika i liječenje povrijedjenih i oboljelih primjenom standardnih dijagnostickih i terapeutskih postupaka;
 - vrsi potpuna medicinska rehabilitacija;
2. bolnicka zdravstvena zastita, u okviru koje se:
 - vrsi stacionarno liječenje primjenom standardnih dijagnostickih i terapeutskih postupaka, tokom 24 sata;
 - vrsi konzilijarna zastita uz ucesce konzilija zdravstvenih radnika razlicitih specijalnosti;
 - vrsi zdravstveno prosvjecivanje pacijenata;
 - vrsi strucno-metodoloska pomoc;
 - vrsi strucno osposobljavanje i obrazovanje svih profila i nivoa strucnosti;
 - vrsi naucnoistraziivacki rad.

Poslove i zadatke zdravstvene zastite iz stava 1. ovog clana, obavljaju specijalisti i subspecijalisti svih grana medicine, pojedinac no ili timski, a vrse se u specijalistickim ordinacijama, poliklinikama i bolnicama.

V - PRAVA I DUZNOSTI GRADJANA U OSTVARIVANJU ZDRAVSTVENE ZASTITE

Clan 26.

U ostvarivanju zdravstvene zastite svaki gradjanin ima neotudjivo pravo na:

1. pristupacnu zdravstvenu uslugu standardnog kvaliteta i jednakog sadrzaja utvrdjenu pavilima zdravstvenog osiguranja;
2. naknadu stete koja mu je nanesena pruzanjem neodgovarajuće zdravstvene zastite, u slucaju dokazane strucne greske;
3. slobodan izbor porodicnog lijecnika, doktora medicine i doktora stomatologije u skladu sa odredbama zakona i pravilima zdravstvenog osiguranja;
4. hitnu neodloznu medicinsku pomoc u trenutku kad mu je ona potrebna;
5. tacno obavjestavanje i poduku o svim pitanjima koja se ticu njegovog zdravlja;
6. odbijanje da bude predmet naucnog istrazivanja ili bilo kog drugog pregleda ili medicinskog tretmana bez svoje saglasnosti;
7. izbor izmedju vise mogucih oblika medicinskih intervencija koje mu ponudi doktor medicine, odnosno doktor stomatologije, osim u slucaju neodlozne intervencije cije bi nepoduzimanje ugrozilo zivot i zdravlje gradjana i izazvalo trajna ostecenja;
8. povjerljivost svih podataka koji se odnose na stanje njegovog zdravlja;
9. odbijanje pregleda i lijecenja od strane doktora medicine, odnosno doktora stomatologije zbog gubljenja povjerenja;
10. odbijanje hirurske i druge medicinske intervencije, ako je pri svijesti i sposoban je za rasudjivanje, ukoliko mu je lijecnik ukazao na stetne posljedice za njegov zivot i zdravlje u slucaju odbijanja takve intervencije. Za osobe koje nisu pri svijesti ili nisu sposobne za rasudjivanje, ovu saglasnost daju roditelji, staratelj, supruznik ili drugi blizi rodjaci, osim u slucaju da postoji opasnost po zivot oboljelog ili povrijedjenog, a zbog hitnosti nije moguće blagovremeno pribaviti saglasnost;
11. ishranu u skladu sa svetonazorom za vrijeme boravka u stacionarnoj zdravstvenoj ustanovi, koja nije u suprotnosti sa propisanom medicinskom dijetom;
12. obavljanje vjerskih obreda za vrijeme boravka u stacionarnoj zdravstvenoj ustanovi u za to predvidjenom prostoru, ukljucujuci i pravo opremanja u mrtvacnici u slucaju smrti, uz primjenu vjerskih obreda-odvojeno po konfesijama.

Clan 27.

Gradjani na podrucju Federacije imaju pravo zastite od opasnosti po zdravlje ili zivot, izazvanih zagadjivanjem zivotne sredine biloskim, fizickim i hemijskim stetnim agensima u vodi, zraku, tlu, hrani, predmetima opće upotrebe i lijekovima.

Gradjani imaju pravo i na zastitu od stetnih djelovanja jonizirajuceg odnosno nejonizirajuceg zracenja, buke i vibracija, kao i zastitu od stetnog djelovanja proizvoda odobrenih za javnu upotrebu, koji zbog gresaka u izradi mogu izazvati ostecenja zdravlja.

Gradjani koji pretrpe zdravstveno ostecenje zbog djelovanja cinilaca iz st. 1. i 2. ovog clana imaju pravo na naknadu stete od preduzeca, drugih pravnih lica i gradjana, koji obavljaju privrednu ili profesionalnu djelatnost u skladu sa zakonom.

Clan 28.

Pod pravom gradjanina na zdravstvenu uslugu standardnog kvaliteta i jednakog sadrzaja, podrazumijeva se usaglasenost pruzene zdravstvene zastite sa savremenim medicinskim saznanjima, tehnologijom i utvrdjenim standardima, a u skladu sa pravilima zdravstvenog osiguranja.

U kvalitet zdravstvene usluge ulazi i tehnoloski prihvatljiv nacin pruzanja te zdravstvene usluge i sigurnost pruzene usluge za gradjanina.

U silju trajnog osiguranja kvaliteta zdravstvenih usluga njihov se kvalitet mora trajno kontrolirati mjerama interne strucne kontrole, mjerama inspekcije i pravom gradjana na reklamaciju kvaliteta i njegovim pravom da pokrene postupak za formiranje ljekarskog konzilijuma, u skladu sa odredbama ovog zakona, ukljucujuci tu i pravo na nadoknadu stete zbog neodgovarajuce pruzene zdravstvene usluge, u slucaju dokazane strucne greske.

Troskove konzilijarnog pregleda snosi gradjanin, ako je zahtjev za formiranje ljekarskog konzilijuma neosnovan, odnosno doktor medicine koji ga je lijecio, ako je zahtjev osnovan. Ministar zdravstva ce pravilnikom propisati postupak i nacin rada ljekarskog konzilijuma.

Clan 29.

Gradjanin ima pravo - neposredno ili pismenim putem - od direktora zdravstvene ustanove, odnosno zdravstvenog radnika koji obavlja privatnu praksu, zatraziti zastitu svojih prava na kvalitet, sadrzaj, vrstu zdravstvene usluge i na odnos prema njemu u procesu pruzanja zdravstvenih usluga.

Direktor zdravstvene ustanova, odnosno zdravstveni radnik koji obavlja privatnu praksu duzan je bez odlaganja ispitati opravdanost zahtjeva gradjanina i u roku od tri dana od dana prijema, donijeti rjesenje i dostaviti ga gradjaninu.

Gradjanin koji nije zadovoljan rjesenjem direktora zdravstvene ustanove, odnosno zdravstvenog radnika koji obavlja privatnu praksu, ima pravo zastitu svojih prava zatraziti u roku od 15 dana od dana prijema rjesenja, kod nadleznog ministra.

Protiv konacnog akta nadleznog ministra, gradjanin moze traziti zastitu svog prava kod nadleznog suda, a u skladu sa zakonom.

Clan 30.

U postupku naknade stete, pravni odnosi gradjanina i zdravstvene ustanove u svim oblicima vlasnistva, reguliraju se po nacelima odgovornosti saglasno zakonu.

Zastitu svojih prava gradjanin moze zatraziti od nadleznog inspakcijskog organa i nadleznog organa zdravstvenog osiguranja u skladu sa zakonom.

Clan 31.

Gradjani su duzni svoja prava na zdravstvenu zastitu koristiti u skladu sa zakonom i uputama o lijecenju, koje im daje porodici lijecnik, odnosno doktor medicine i doktor stomatologije, a licno su odgovorni zbog nepridrzavanja ovih uputa.

Clan 32.

Ako porodicni lijecnik, odnosno doktor medicine, posumnja da se radi o zaraznoj bolesti opasnoj po zdravlje drugih provese odgovarajuce dijagnosticke i terapijske postupke i bez saglasnosti gradjanina.

Clan 33.

Lica oboljela od dusevne bolesti koja predstavljaju opasnost po njihov zivot, zivot gradjana ili imovinu, u hitnim slucajevima smjestit ce se na privremeno bolnicko liječenje u odgovarajucu zdravstvenu ustanovu.

Lica iz stava 1. ovog clana upucuje u odgovarajucu zdravstvenu ustanovu porodicni lijecnik, odnosno doktor medicine uz odgovarajucu pratnju.

Ako takva lica prilikom upucivanja pruzaju fizicki otpor, zdravstvenom radniku ce do smjestaja u odgovarajucu zdravstvenu ustanovu, pomoc pruziti ovlasteni sluzbenik nadleznog organa unutrasnjih poslova.

Zdravstvena ustanova koja je primila lice odoljelo od dusevne bolesti, duzna je o tome bez odlaganja obavijestiti porodicu oboljelog, ukoliko ista nije o tome upoznata, opcinski sud i organ starateljstva prema mjestu posljednjeg prebivalista, odnosno boravista primljene osobe.

Ako je prebivaliste, odnosno boraviste nepoznato, treba obavijestiti sud i organ starateljstva prema mjestu sjedista zdravstvene ustanove.

Clan 34.

Zdravstveni radnici duzni su cuvati kao profesionalnu tajnu sve sto znaju o zdravstvenom stanju pacijenta.

Na cuvanje profesionalne tajne obavezni sud i drugi radnici u zdravstvu koji za nju saznaju u obavljanju svojih duznosti, te studenti i ucesnici srednjih skola zdravstvenog usmjerenja.

Povreda cuvanja profesionalne tajne je teza povreda pravila-kodeksa medicinske etike.

VI - OSNIVANJE I ORGANIZIRANJE ZDRAVSTVENIH USTANOVA

Clan 35.

Zdravstvenu djelatnost obavljaju zdravstvene ustanove koje osniva Federacija, kanton, odnosno opcina, te domaca i strana fizicka i pravna lica na osnovu saglasnosti iz clana 37. ovog zakona.

Federacija je osnivač federalnih zavoda iz cl. 80, 83. i 86. ovog zakona.

Dva ili vise kantona i Federacija mogu biti osnivači: klinike kao samostalne zdravstvene ustanove, klinicke bolnice, klinicko-bolnic kog centra, klinickog centra, kantonalne bolnice, odnosno zavoda.

Kanton moze biti osnivač: poliklinike, opce bolnice, specijalne bolnice, kantonalne bolnice, lijecilista i zavoda, odnosno kantonalnog zavoda za javno zdravstvo, doma zdravlja i ustanove za zdravstvenu njegu u kuci.

Opcina moze biti osnivač: doma zdravlja, odnosno podrucne ambulante, ustanove za zdravstvenu njegu u kuci, apoteke, ljecilista, opce i specijalne bolnice.

Domaca i strana fizicka, odnosno pravna lica mogu biti osnivači: poliklinike, opce bolnice, specijalne bolnice, ljecilista, apoteke, ustanove za zdravstvenu njegu u kuci i zavoda kao specijalizirane zdravstvene ustanove u svim oblicima svojine.

Clan 36.

Osnivac zdravstvenih ustanova u vlasnistvu Federacije je Parlament Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Parlament Federacije).

Osnivac zdravstvenih ustanova u vlasnistvu kantona je zakonodavno tijelo kantona.

Osnivac zdravstvenih ustanova u vlasnistvu općine je općinsko vijeće.

Clan 37.

Zdravstvene ustanove bolnicke zdravstvene zaštite osnivaju se u skladu s mrežom zdravstvene djelatnosti, koja podrazumijeva vrstu i kapacitet zdravstvenih ustanova potrebnih za osiguranje zaštite zdravlja građana na području Federacije.

Zdravstvene ustanove primarne zdravstvene zaštite osnivaju se u skladu s mrežom zdravstvene djelatnosti, koja podrazumijeva vrstu i kapacitet zdravstvenih ustanova potrebnih za osiguranje zaštite zdravlja građana na području kantona.

Mrežu zdravstvene djelatnosti iz stava 1. ovog člana utvrđuje Parlament Federacije na prijedlog ministra zdravstva, a mrežu zdravstvene djelatnosti iz stava 2. ovog člana zakonodavno tijelo kantona na prijedlog kantonalnog ministra.

Zdravstvene ustanove se mogu osnivati i izvan mreže zdravstvene djelatnosti, u skladu sa odredbama ovog zakona.

Clan 38.

Mjerila za uspostavljanje mreže zdravstvene djelatnosti iz člana 37. ovog zakona određuju se planom zdravstvene zaštite Federacije i kantona, uvazavajući:

- zdravstveno stanje, broj, starosnu, polnu i socijalnu strukturu stanovništva,
- jednake uvjete odnosno mogućnosti za korišćenje zdravstvenih usluga,
- potreban obim djelatnosti pojedinih nivoa zdravstvene zaštite iz čl. 20, 21, 22, 23, 24. i 25. ovog zakona (primarna, specijalističko-konsultativna i bolnička),
- stepen organizacije područja, saobraćajna povezanost i specifičnost naseljenosti, te dostupnost na područjima koja su rijetko naseljena,
- ekonomsko finansijske mogućnosti.

Clan 39.

Zdravstvena djelatnost mora biti organizirana tako, da je stanovništvu uvijek osigurana i dostupna hitna medicinska pomoć, uključujući hitni prijevoz.

Clan 40.

Djelatnost zavoda javnog zdravstva, hitna medicinska pomoć, djelatnost presađivanja organa, izuzev autotransplantacije, vještačka oplodnja, ako je u pitanju heretodonacija, patologija, sudska medicina i mrtvozornička djelatnost, ne mogu biti predmet privatne djelatnosti.

Clan 41.

Kantonalni zavod osiguranja raspisuje natjecaj za popunjenje mreze zdravstvene djelatnosti iz clana 37. st. 1. i 2. ovog zakona za obavljanje primarne, specijalisticko-konsultativne i bolnicke zdravstvene zastite.

Odluku o izboru najpovoljnijeg ponudjaca, donosi kantonalni zavod osiguranja uz pribavljenu saglasnost nadleznog ministra.

Clan 42.

Kantonalni zavod osiguranja zakljucuje ugovor sa zdravstvenim ustanovama, odnosno privatnim zdravstvenim radnicima koje su najpovoljniji ponudjaci iz clana 41. stav 2. ovog zakona.

Ministarstvo zdravstva zakljucuje ugovor sa zdravstvenim ustanovama koje osiguravaju provodjenje prava iz zdravstvene zastite iz clana 7. tacke 2. i clana 8. ovog zakona.

Zdravstvene ustanove iz st. 1. i 2. ovog clana su ugovorne zdravstvene ustanove.

Privatni zdravstveni radnik iz stava 1. ovog clana je ugovorni privatni zdravstveni radnik.

Ugovorna zdravstvena ustanova, odnosno ugovorni privatni zdravstveni radnik, duzni su u nazivu istaci da su ugovorna zdravstvena ustanova, odnosno ugovorni privatni zdravstveni radnik.

Ugovorom se uredjuju odnosi u vezi s obavljanjem zdravstvene djelatnosti.

Ugovorom se detaljno odlucuje o:

- vrsti zdravstvene djelatnosti,
- obimu zdravstvene djelatnosti,
- pocetku obavljanja zdravstvene djelatnosti,
- nacinu obavljanja zdravstvene djelatnosti,
- sredstvima koje za obavljanje djelatnosti osigurava kantonalni zavod osiguranja, Zavod zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federalni zavod osiguranja i reosiguranja) i Ministarstvo zdravstva,
- ostalim pravima i obavezama.

Clan 43.

Ugovorna zdravstvena ustanova, odnosno ugovorni privatni zdravstveni radnik duzni su saradjivati s Federalnim ministarstvom odbrane u pogledu pracenja zdravstvenog stanja pripadnika Vojske Federacije.

Clan 44.

Zdravstvena ustanova ne moze poceti sa radom, dok organ nadlezan za poslove zdravstva utvrdjen ovim zakonom, ne donese rjesenje o ispunjavanju propisanih uvjeta u pogledu prostora, kadra i medicinsko-tehnicke opreme.

Rjesenje iz stava 1. ovog clana za zdravstvene ustanove, u smislu clana 35. st. 2. i 3. donosi ministar zdravstva, a za ustanove iz st. 4, 5. i 6. istog clana kantonalni ministar.

Uvjete u pogledu prostora, kadra i medicinsko-tehnicke opreme propisuje ministar zdravstva.

Clan 45.

Odredbe člana 44. ovog zakona primjenjuje se i u slučaju proširenja i promjene zdravstvene djelatnosti.

Član 46.

Zdravstvenoj ustanovi ili dijelu zdravstvene ustanove privremeno se zabranjuje rad, ako organ zdravstveno-inspekcijskog nadzora utvrdi:

- povrede zakonitosti u radu koje utiču na ostvarivanje prava građana u zdravstvenoj ustanovi ili njenom dijelu;
- bitne povrede pravila medicinske tehnologije i pravila-kodeksa medicinske etike;
- bitne propuste u liječenju i drugim mjerama zdravstvene zaštite;
- da uvjeti pružanja zdravstvene zaštite i odnosi prema korisnicima zdravstvene zaštite nisu u skladu sa odredbama ovog zakona i aktima donesenim na osnovu zakona.

Ukoliko zdravstvena ustanova ili njen dio u propisanom roku ne otkloni utvrdjene nedostatke, izriče joj se mjera zabrane rada.

Zdravstvenoj ustanovi zabranjuje se rad i kada su povrede iz stava 1. ovog člana dovele do ozbiljnih posljedica po zdravlje i život građana, u kom slučaju se ne može zdravstvenoj ustanovi ostaviti rok za otklanjanje tih nedostataka.

Član 47.

Zdravstvena ustanova prestaje sa radom ako:

- više ne postoji potreba za obavljanjem djelatnosti za koju je osnovana, a nema mogućnosti da se reorganizira za obavljanje druge zdravstvene djelatnosti,
- ne ispunjava zakonom propisane uvjete za obavljanje djelatnosti.

Prijedlog za prestanak rada zdravstvene ustanove može podnijeti vlasnik, kantonalni zavod osiguranja, odnosno Ministarstvo zdravstva, ako je ugovorna zdravstvena ustanova, kao i nadležna komora.

Odluku o prestanku rada zdravstvene ustanove u slučaju iz stava 1. alineja 1. ovog člana, donosi vlasnik, Federalni zavod osiguranja i reosiguranja, kantonalni zavod osiguranja, odnosno Ministarstvo zdravstva, a u slučaju iz stava 1. alineja 2. ovog člana donosi ministar zdravstva, odnosno kantonalni ministar.

Protiv odluke o prestanku rada zdravstvene ustanove može se pokrenuti upravni spor.

Član 48.

Sredstva za finansiranje zdravstvenih ustanova koja osiguravaju izvršenje prava iz člana 7. tačke 2. i člana 8. ovog zakona, osiguravaju se iz:

- sredstava budžeta Federacije,
- donacija, pomoći i drugih izvora.

Član 49.

Sredstva za rad zdravstvena ustanova ostvaruje:

- ugovorom sa kantonalnim zavodom osiguranja,
- ugovorom sa Federalnim zavodom osiguranja i reosiguranja,

- ugovorom sa Ministarstvom zdravstva ili organom nadležnim za poslove zdravstva kantona (u daljem tekstu: kantonalno ministarstvo), koje se na osnovu zakona finansiraju iz budzeta Federacije, kantona i budzeta općine,
- ugovorom po osnovu dobrovoljnog osiguranja,
- iz sredstava osnivača u skladu s aktom o osnivanju,
- iz sredstva budzeta Federacije, kantona, odnosno općine,
- iz ucesca korisnika zdravstvene zaštite u pokricu dijela ili ukupnih troškova zdravstvene zaštite,
- iz drugih izvora, na način i pod uvjetima određenim zakonom, aktom o osnivanju i statutom zdravstvene ustanove.

VII - UPRAVLJANJE ZDRAVSTVENIM USTANOVAMA

Član 50.

Zdravstvenom ustanovom upravlja upravni odbor.

Upravni odbor zdravstvene ustanove u vlasništvu Federacije ima devet članova i čine ga predstavnici:

- osnivača - pet (5) članova;
- zdravstvenih ustanova - tri (3) člana;
- Ministarstva zdravstva - jedan (1) član.

Upravni odbor zdravstvene ustanove u vlasništvu dva ili više kantona i Federacije čine predstavnici:

- kantona-osnivača-po dva (2) člana, odnosno tri (3) člana;
- zdravstvenih radnika ustanove - tri (3) člana;
- Ministarstva zdravstva - dva (2) člana.

Izuzetno u upravni odbor zdravstvene ustanove iz stava 3. ovog člana, kantoni kojima je klinička zdravstvena ustanova ujedno i opća bolnica, odnosno kantonalna bolnica, daju tri (3) člana.

Upravni odbor zdravstvene ustanove u vlasništvu kantona, odnosno općine ima pet članova i čine ga predstavnici:

- osnivača - tri (3) člana;
- zdravstvenih radnika ustanove - jedan (1) član;
- kantonalnog ministarstva - jedan (1) član.

Predsjednika i članove upravnog odbora zdravstvene ustanove iz stava 2. ovog člana imenuje i razrješava Vlada Federacije na prijedlog ministra zdravstva.

Članove upravnog odbora

zdravstvene ustanove iz stava 3. ovog člana imenuje i razrješava Vlada Federacije na prijedlog ministra zdravstva.

Članova upravnog odbora

zdravstvene ustanove iz stava 4. ovog člana imenuje i razrješava vlada nadležnog kantona, odnosno općinski odbor, na prijedlog kantonalnog ministra.

Visinu naknade za rad članova upravnog odbora utvrđuje osnivač zdravstvene ustanove, a

isplacuje se iz sredstava zdravstvene ustanove.

Nacin izbora, opoziva i mandat clanova upravnog odbora zdravstvene ustanove, vrsi se u skladu sa zakonom.

Clan 51.

Direktora zdravstvene ustanove u drustvenom vlasnistvu imenuje i razrjesava upravni odbor. Direktora zdravstvene ustanove, ciji je osnivac Federacija, imenuje i razrjesava upravni odbor, uz saglasnost ministra zdravstva i zamjenika ministra zdravstva.

Izuzetno, za vrijeme ratnog stanja kada ne postoje uvjeti za rad upravnog odbora, direktora imenuje i razrjesava Vlada Federacije, odnosno vlada kantona.

Clan 52.

Za direktora zdravstvene ustanove imenuje se lica sa visokim obrazovanjem zdravstvenog usmjerenja.

Za direktora zdravstvene ustanove koja osigurava specijalistic ko-konsultativnu i bolnicki zdravstvenu zastitu imenuje se lice koje, pored uvjeta iz prethodnog stava ima, u pravilu, i odgovarajucu specijalizaciju iz djelatnosti zdravstvene ustanove.

Za direktora zdravstvene ustanove koja osigurava klinicko-bolnicku zdravstvenu zastitu imenuje se lice koje pored uvjeta iz st. 1. i 2. ovog clana ima u pravilu i zvanje nastavnika fakulteta.

Za direktora zavoda za javno zdravstvo, odnosno zavoda imenuje se lice koje, pored uvjeta iz stava 1. ovog clana, ima, u pravilu, i odgovarajucu specijalizaciju iz djelatnosti zdravstvene ustanove.

Po isteku mandata isto lice moze na osnovu konkursa ponovo biti izabrano za direktora zdravstvene ustanove.

Clan 53.

Ako direktor nije imenovan u skladu sa zakonom u roku od 60 dana od dana isteka natjecajnog roka, odluku o postavljenju vrsioca duznosti direktora donosi upravni odbor.

Vrsilac duznosti direktora postavlja se najduze na period od sest mjeseci.

Vrsilac duznosti direktora ima sva prava i duznosti direktora.

Clan 54.

Direktor moze biti razrjesen istokom mandata za kojega je imenovan.

Upravni odbor duzan je razrijesiti direktora i prije isteka mandata za koji je imenovan ako:

- direktor to licno zahtijeva,
- nastane neki od razloga koji po posebnim propisima ili propisima kojima se ureduju radni odnosi dovode do prestanka radnog odnosa,
- ne izvrsava ugovorne obaveze sa kantonalnim zavodom osiguranja, odnosno Federalnim zavodom osiguranja i reosiguranja,
- u svom radu krši propise i opće akte zdravstvene ustanove ili ne izvrsava odluke upravnog odbora ili postupa u suprotnosti s njima,
- svojim nesavjesnim ili nepravilnim radom prouzrokuje zdravstvenoj ustanovi vecu stetnu,

zanemaruje ili nemarno obavlja svoju dužnost, tako da nastane ili bi lahko moglo doći do poremećaja stanja pri obavljanju zdravstvene djelatnosti.

Ako upravni odbor ne razrješiti direktora uz razloga propisanih u stavu 2. ovog člana u roku od 30 dana od dana saznanja za neki od razloga, odluku o razrješavanju direktora donosi osnivač zdravstvene ustanove.

Upravni odbor mora prije donošenja odluke o razrješavanju obavijestiti direktora o razlozima za razrješavanje i dati mu mogućnost da se o njima izjasni.

Član 55.

Stručno vijeće zdravstvene ustanove je savjetodavni organ direktora.

Stručno vijeće imenuje direktor i sačinjavaju ga najmanje sefovi organizacionih dijelova zdravstvene ustanove.

U radu stručnog vijeća mogu učestvovati i zdravstveni saradnici.

Član 56.

Stručno vijeće zdravstvene ustanove:

- raspravlja i odlučuje o pitanjima iz područja stručnog rada,
- predlaže stručna rješenja u sklopu djelatnosti,
- predlaže stručne temelje za program rada i razvoja zdravstvene ustanove,
- daje direktoru stručna mišljenja i prijedloge u pogledu organizacije rada i uvjeta za razvoj zdravstvene djelatnosti,
- brine o provođenju unutrašnjeg nadzora nad radom radnika ustanove,
- obavlja i druge poslove propisane statutom,
- utvrđuje prijedlog članova upravnog odbora zdravstvene ustanove iz reda uposlenih.

VIII - AKTI ZDRAVSTVENIH USTANOVA

Član 57.

Akti zdravstvenih ustanova su statut i drugi opći akti.

Statut je osnovni opći akt zdravstvene ustanove kojim se uređuje:

- organizacija zdravstvene ustanove,
- način odlučivanja direktora i upravnog odbora,
- način na koji direktor donosi odluke u vezi s poslovanjem u zdravstvenoj ustanovi,
- druga prava i obaveze direktora i upravnog odbora,
- druga pitanja vezana za obavljanje zdravstvene djelatnosti, kao i za rad i poslovanje zdravstvene ustanove u skladu sa statutom.

Statut zdravstvene ustanove podliježe obaveznoj saglasnosti osnivača.

Član 58.

Odredbe ovog zakona koje se odnose na upravljanje, rukovodjenje i akte zdravstvene ustanove u vlasništvu Federacije, Federacije i kantona, odnosno općine, odgovarajuće se primjenjuju i na zdravstvene ustanove u privatnom i mješovitom vlasništvu.

Upravni odbor zdravstvene ustanove u privatnom odnosno mjesovitom vlasnistvu ima najmanje tri clana, a imenuje ih vlasnik ustanove.

IX - VRSTE ZDRAVSTVENIH USTANOVA

1. Zdravstvene ustanove primarne zdravstvene zastite

DOM ZDRAVLJA

Clan 59.

Dom zdravlja je zdravstvena ustanova koja ima organiziranu primarnu zdravstvenu zastitu na podrucju za koje je osnovan.

Djelatnost doma zdravlja obuhvaca: opcu medicinu, zdravstvenu zastitu zena i djece, skolsku medicinu, zdravstvenu zastitu nespecifickih i specificnih plucnih oboljenja i zubozdravstvenu djelatnost.

Na svom podrucju dom zdravlja mora osigurati higijensko-epidemiolosku djelatnost, hitnu medicinsku pomoc, laboratorijsku, radiolosku i drugu dijagnostiku, ako te djelatnosti nisu organizirane u sklopu bolnice, odnosno druge zdravstvene ustanove.

Dom zdravlja moze organizirati, u skladu sa mrezom zdravstvene djelatnosti, radne jedinice za obavljanje specijalistic ko-konsultativnih djelatnosti ako to zahtijevaju posebne potrebe, s obzirom na zdravstveno stanje stanovnistva i kada bi pružanje zdravstvene zastite u poliklinici ili bolnici otežavalo provodjenje te zastite.

U sastavu doma zdravlja moze iznimno biti, u skladu sa mrezom zdravstvene djelatnosti, porodiliste i stacionar za privremeni smjestaj bolesnika, kao i centri za fizikalnu i mentalnu rahabilitaciju organizirani u skladu sa "Projektom rahabilitacije u zajednici".

PODRUCNA AMBULANTA

Clan 60.

Podrucna ambulanta je zdravstvena ustanova sa djelatnoscu iz podrucja rada porodicnog lijecnika, doktora medicine, doktora stomatologije i polivalentne patronazne medicinske sestre.

Podrucna ambulanta moze se organizirati kao dio doma zdravlja ili privatna praksa.

Podrucna ambulanta moze osigurati poslove prirucnog laboratorija.

Podrucna ambulanta na podrucju za koje je osnovana provodi mjere zdravstvenog obrazovanja i prosvjecivanja, higijensko-epidemioloske zastite, vrsi ambulantno i kucno liječenje i dijagnostiku, odnosno terapiju na nivou svoje djelatnosti, kao i zdravstvenu zastitu usta i zuba i provodi mjere patronaznog nadzora i vodi propisane evidencije i dokumentacije.

Clan 61.

Ako se u domu zdravlja obavlja specijalisticcko-konsultativna djelatnost, onda je ona pod strucnim nadzorom bolnice koju odredi ministar zdravstva, odnosno kantonalni ministar.

Clan 62.

U ustanovama socijalne zastite koje zbrinjavaju djecu bez roditelja, djecu za koju se roditelji ne brinu, socijalno zapustenu djecu, tjelesno i dusevno ostecenu djecu, odrasla lica te nemocna i stara lica, mjere zdravstvene zastite provode se putem domova zdravlja, odnosno zdravstvenih radnika u privatnoj praksi.

Obavljanje primarne zdravstvene zastite iz stava 1. ovog clana obavezno se uredjuju ugovorom izmedju doma zdravlja, odnosno privatnog zdravstvenog radnika i kantonalnog zavoda osiguranja.

U ustanovama socijalne zastite koje zbrinjavaju lica ovisna o tudjoj pomoci, kojima je potrebna zdravstvena njega i rehabilitacija po uputama i pod strucnim nadzorom doktora medicine, osiguravaju se mjere zdravstvene zastite prema uvjetima u pogledu prostora, kadra i medicinsko-tehnicke opreme koje propisuje kantonalni ministar.

Troskove zdravstvene zastite iz stava 3. ovog clana iznad utvrdjenog zdravstvenog standarda snosi ustanova socijalne zastite.

USTANOVA ZA ZDRAVSTVENU NJEGU U KUCI

Clan 63.

Ustanova za zdravstvenu njegu u kuci provodi zdravstvenu njegu i rehabilitaciju bolesnika po uputama i strucnim nadzorom doktora medicine-porodicnog lijecnika.

Poslove zdravstvene njege bolesnika obavlja medicinska sestra opceg smjera.

Uvjete, organizaciju i nacin rada ustanova za zdravstvenu njegu u kuci utvrdit ce ministar zdravstva.

2. Apoteka

Clan 64.

Apoteka je zdravstvena ustanova koja osigurava snabdijevanje lijekovima stanovnistva, zdravstvenih ustanova i zdravstvenih radnika koji obavljaju privatnu praksu.

Snabdijevanje lijekovima, u smislu ovog zakona podrazumijeva nabavku, cuvanje i izdavanje gotovih lijekova na recept i bez recepta, te izradu, ispitivanje i izdavanje magistralnih i galenskih pripravaka.

Clan 65.

Apoteka moze organizirati ogranak apoteke, odnosno depo.

Ogranak apoteke je dio apoteke koji osigurava snabdijevanje gotovim lijekovima stanovnistva, zdravstvenih ustanova i zdravstvenih radnika koji obavljaju privatnu praksu, kao i izradu i izdavanje magistralnih pripravaka.

Depo apoteke je dio apoteke ili ogranka u kome se mogu izdavati gotovi lijekovi, izuzev opojnih droga.

Apoteka, ogranak apoteke i depo moze se organizirati pod uvjetima i na nacin koje propisuje ministar zdravstva na prijedlog farmaceutske komore.

Clan 66.

Apotekarska djelatnost obavlja se u sklopu mreze zdravstvene djelatnosti, ili samostalno. Apoteka se osniva za odredjeno podrucje koje odredi kanton, odnosno opcina, a u skladu sa mrezom zdravstvene djelatnosti.

Clan 67.

Apoteke osim apotekarske djelatnosti mogu obavljati i:

1. snabdijavanje pomocnim ljekovitim sredstvima, pomocnim sredstvima u liječenju i medicinskim proizvodima;
2. snabdijevanje djecijom hranom i ostalim dijetetskim proizvodima;
3. snabdijevanje sredstvima za njegu, unapredjenje i ocuvanje zdravlja koje propise farmaceutska komora;
4. savjetovanje u vezi sa propisivanjem i racionalnom primjenom lijekova i pomocnih ljekovitih sredstava.

Apoteke moraju voditi uz finansijsko i materijalno knjigovodstvo.

Clan 68.

Ni jedna pravna ni fizicka osoba ne smije u pravnom prometu poslovati pod nazivom apoteke, ako ne obavlja apotekarsku djelatnost i smuslu clana 64. ovog zakona.

3. Zdravstvene ustanove specijalisticko-konsultativne i bolnicke zdravstvene zastite

POLIKLINIKA

Clan 69.

Poliklinika je zdravstvena ustanova u kojoj se vrsi specijalistic ko-konsultativna zdravstvena zastita, dijagnostika i medicinska rahabilitacija, osim stacionarnog liječenja.

Poliklinika se u pravilu osniva kao dio klinicko-bolnicke zdravstvene ustanove, a moze se osnovati i kao dio doma zdravlja, odnosno kao samostalna zdravstvena ustanova.

Zdravstvene ustanove utvrdjene ovim zakonom zakljucuju ugovor sa poliklinikom, koja je organizirana kao samostalna zdravstvena ustanova za obavljanje dijagnosticke i specijalistic ko-konsultativne zdravstvene zastite.

BOLNICA

Clan 70.

Bolnicka djelatnost obuhvaca dijagnostiku, liječenje, medicinsku rahabilitaciju, zdravstvenu njegu, boravak i prehranu u opcim i specijalnim bolnicama.

Djelatnost iz stava 1. ovog clana obavlja bolnica koja u svom sastavu mora imati jedinice za:

- specijalisticko-konsultativno liječenje,
- urgentnu medicinsku pomoc,
- laboratorijsku, radiolosku i drugu dijagnostiku,
- snabdijevanje lijekovima - bolnicka apoteka.

Bolnica mora imati osiguranu i organiziranu:

- ambulantno medicinsku rehabilitaciju,
- snabdijevanje krvlju, krvnim komponentama, ako to zahtijeva priroda njenog rada (transfuziološki odjel),
- anesteziologiju,
- patologiju,
- mrtvacnicu.

Clan 71.

Po svojoj namjeni, bolnice su opce, specijalne i kantonalne.

Opca bolnica je zdravstvena ustanova koja osim djelatnosti iz clana 70. ovog zakona ima specijalisticko-konsultativnu sluzbu i posteljne mogucnosti najmanje za podrucje inetrne medicine, hirurgije, pedijatrije, ginekologije i porodiljstva.

Opca bolnica mora osigurati i uvjete za izolaciju oboljelih od akutnih psihoza.

Ako u mjestu ili neposrednoj blizini opce bolnice postoji dječija bolnica, opca bolnica ne mora imati radnu jedinicu za pedijatriju.

Specijalna bolnica je zdravstvena ustanova za specijalisticko-konsultativno i bolnicko liječenje određenih bolesti, hroničnih bolesti, odnosno za liječenje određene skupine stanovništva i medicinsku rehabilitaciju, bez prirodnog ljekovitog izvora koja osim uvjeta iz clana 70. stav 2. ovog zakona ima posteljne, dijagnostičke i druge uvjete prilagođene svojoj namjeni.

Za podrucje jednog ili vise kantona moze se organizirati kantonalna bolnica, koja pored uvjeta iz cl. 70. i 71. stav 2. ovog zakona, ispunjava posteljne, dijagnostičke i druge uvjete utvrđene kantonalnim zakonom.

LJECILISTE

Clan 72.

Poseban oblik zdravstvene djelatnosti provodi se u lijecilistima gdje se prirodnim ljekovitim izvorima (voda, blato, pijesak i more) i dostignucima rehabilitacijske struke provodi preventivna zdravstvena zastita specijalisticko-konsultativna i bolnicka rehabilitacija.

ZAVOD

Clan 73.

Zavod je specijalizirana zdravstvena ustanova u kojoj se obavlja specijalisticko-konsultativna zdravstvena zastita, uz posebnu djelatnost medicinske tehnologije, kao i određena medicinska ispitivanja.

ZDRAVSTVENE USTANOVE U KOJIMA SE IZVODI NASTAVA

Clan 74.

Obrazovanje studenata i učenika za potrebe zdravstva, vrse fakulteti (medicinski, stomatoloski i farmaceutski fakultet) i škole zdravstvenog usmjerenja.

Zdravstvene ustanove koje ispunjavaju uvjete za izvodjenje nastave u skladu sa nastavnim planovima i programima fakulteta, odnosno škola zdravstvenog usmjerenja nazivaju se kliničke ustanove.

U kliničkim ustanovama, kao nastavnoj bazi fakulteta, odnosno školama zdravstvenog usmjerenja, organizira se nastava za studente viseg ili visokog obrazovanja, dodiplomska i postdiplomska nastava.

Kliničke ustanove obavezne su da organiziraju i provode specijalističko usavršavanje iz područja uzih specijalnosti zdravstvenih radnika.

Član 75.

Kliničke ustanove su: klinika, klinička bolnica, klinički bolnički centar i klinički centar.

Klinika je zdravstvena ustanova ili dio zdravstvene ustanove koja obavlja najsloženije oblike zdravstvene zaštite iz neke specijalističke djelatnosti, a u njoj se izvodi fakultetska nastava (medicinski, stomatoloski, farmaceutski fakultet), te provodi naučnoistraživački rad za djelatnost zbog koje je osnovana.

Klinička bolnica je zdravstvena ustanova u kojoj najmanje dvije od navedenih djelatnosti (interna, hirurgija, pedijatrija, ginekologija i porodiliste) nose naziv klinika kao i najmanje još dvije druge djelatnosti drugih specijalnosti, odnosno dijagnostike.

Klinički bolnički centar je zdravstvena ustanova u kojoj osim naziva klinika za djelatnost iz stava 3. ovog člana, naziv klinika ima više od polovice ostalih specijalnosti, i u kojima se izvodi više od polovice nastavnog programa medicinskog, stomatoloskog, farmaceutskog fakulteta, kao i nastavnog programa škola zdravstvenog usmjerenja.

Klinički centar je zdravstvena ustanova u kojoj se osim naziva klinike, za djelatnost iz stava 3. ovog člana, naziv klinika i sve ostale specijalnosti, a u kojima se u cijelosti izvodi nastavni program fakulteta zdravstvenog usmjerenja, kao i nastavni program škola zdravstvenog usmjerenja.

Izuzetno, dijelu bolnice koji ne ispunjava uvjete iz st. 2, 3. i 4. ovog člana visokoskolska ustanova, ugovorom može povjeriti obavljanje dijela nastave, uz saglasnost ministra zdravstva i ministra obrazovanja, nauke, kulture i sporta.

Ministar zdravstva može odobriti izvodjenje nastave, posebno dijelova praktičnog rada u primarnoj zdravstvenoj zaštiti, ako imaju ugovorni odnos s visim školama odnosno fakultetima.

Član 76.

Uvjete koje moraju ispunjavati klinike, kliničke bolnice, klinički bolnički centri i klinički centri za dodjelu naziva klinička ustanova, utvrdit će ministar zdravstva, uz saglasnost nadležnog ministra obrazovanja.

Naziv klinička ustanova iz stava 1. ovog člana dodjeljuje ministar zdravstva na prijedlog odgovarajućeg fakulteta zdravstvenog usmjerenja.

Član 77.

Nastavnici i zdravstveni radnici koji izvode nastavu u klinickim ustanovama za potrebe fakulteta, zdravstvenog usmjerenja, mogu zasnovati istovremeno radni odnos sa jednom ili vise klinickih ustanova i jednim ili vise fakulteta zdravstvenog usmjerenja, na nacin, da u svakoj ustanovi obavljaju poslove s nepunim radnim vremenom, tako da njihovo puno radno vrijeme iznosi 42 sata nedjeljno.

Klinicka ustanova i fakultet zdravstvenog usmjerenja ugovorom uredjuju pitanja iz radnog odnosa u izvodjenju nastave.

4. Federalni i kantonalni zdravstveni zavodi

Clan 78.

Federalni zdravstveni zavodi su zdravstvene ustanove za obavljanje strucnih i naučno-istraziavackih zdravstvenih funkcija iz okvira prava i duznosti Federacije na podrucju javno-zdravstvene djelatnosti, transfuzijske medicine, te kontrole lijekova i kontrole imunobioloskih preparata.

Kantonalni zdravstveni zavodi su zdravstvene ustanove za obavljanje strucnih funkcija iz okvira prava i duznosti kantona, na podrucju javno-zdravstvene djelatnosti transfuzijske medicine, medicine rada i sportske medicine.

Kantonalnim propisima iz oblasti zdravstva regulirat ce se osnivanje i rad kantonalnih i drugih zavoda, ako ovim zakonom nije drugacije odredjeno.

Clan 79.

Za obavljanje svojih funkcija zdravstveni zavodi se finansiraju iz izvora propisanih u cl. 48. i 49. alineja 5, 6. i 8. ovog zakona.

ZAVOD ZA JAVNO ZDRAVSTVO FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Clan 80.

Zavod za javno zdravstvo Federacije Bosne i Hercegovine je zdravstvena ustanova koja obavlja javno-zdravstvenu djelatnost na teritoriji Federacije.

Javno-zdravstvena djelatnost obuhvaca: provodjenje mjera iz oblasti epidemiologije, karantenskih i drugih zaraznih bolesti, masovnih nezaraznih bolesti, sprovodjenje mjera za osiguranje zdravstveno ispravne vode, namirnica i zraka, imunizaciju, sanitaciju, zdravstvenu statistiku i zdravstveno prosvjecivanje.

Clan 81.

Federalni zavod:

- vrši statisticka istrazivanja iz podrucja zdravstva, u svrhu pracenja i ocjene zdravstvenog stanja stanovnistva, te iz podrucja organizacije i rada zdravstvenih sluzbi,
- planira, predlaze i provodi mjere za ocuvanje i unapredjenje zdravlja stanovnistva zdravstveno-odgojnim aktivnostima, te putem sredstava javnog informiranja,
- vodi javno-zdravstvene registre,

- prati i analizira epidemiolosko stanje, predlaže organizira i provodi protuepidemijske mjere, posebno u vanrednim prilikama,
- planira i nadzire mjere dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije, te provodi preventivne i protuepidemijske DDD postupke,
- planira i vrši centralnu distribuciju vakcina, nadzire i evaluira provođenje obaveznih imunizacija,
- obavlja javno-zdravstvene mikrobioloske djelatnosti od interesa za državu,
- prati, proučava i ocjenjuje higijensku ispravnost vode za pice, površinske i otpadne vode, stanja vodoopskrbe na terenu, zdravstvene ispravnosti namirnica i predmeta opće upotrebe, kao i onih namijenjenih međunarodnom prometu, - izrađuje i predlaže doktrinu, standarde i metode rada u zdravstvenom odabiru i procjeni zdravstvenog stanja radnika na poslovima s posebnim uvjetima rada na području Federacije, vozača svih vrsta motornih vozila, pomoraca, zrakoplovnog osoblja i drugih radnika u prometu,
- sudjeluje u predlaganju programa mjera zdravstvene zaštite i nomenklature usluga i poslova,
- pruža stručnu pomoć u izradi zdravstvenog zakonodavstva te nadzire provođenje prioritarnih preventivnih programa,
- obavlja dio poslova preventivne zdravstvene zaštite za Vojsku Federacije,
- sudjeluje u edukaciji zdravstvenih radnika te provodi stručna i naučna istraživanja iz područja javnog zdravstva,
- prati, analizira i ocjenjuje utjecaj okoliša (zrak, tlo, buka) na zdravstveno stanje stanovništva.

Član 82.

Federalni zavod stručno pomaze rad kantonalnih zavoda javnog zdravstva.

Federalni zavod obavlja i ostale poslove iz područja javnog zdravstva, a na zahtjev Ministarstva zdravstva, kantonalnog ministarstva, Federalnog zavoda osiguranja i reosiguranja i kantonalnog zavoda javnog zdravstva.

ZAVOD ZA KONTROLU LIJEKOVA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Član 83.

Zavod za kontrolu lijekova Federacije Bosne i Hercegovine, obavlja sljedeće poslove:

- vrši ispitivanje i kontrolu lijekova i pomoćnih ljekovitih sredstava u prometu,
- oblikuje doktrinu, norme, normative i postupke za izradu i kontrolu kvaliteta lijekova,
- provodi analizu za potrebe farmaceutske industrije i drugih naručilaca te daje stručnu pomoć proizvođačima u vezi s kvalitetom lijekova,
- vrednuje farmaceutsku dokumentaciju proizvođača i ovjerava analitičke propise,
- davanja ocjene dokumentacije o sirovinama proizvodnom procesu i stabilnosti i završnoj kontroli proizvoda,
- kontrolira kvalitet dijagnostičkih sredstava, medicinskog pribora i pomagala,
- izrađuje stručne ekspertize za organe državne uprave, ovlaštene za nadzor u proizvodnji i prometu lijekova,
- izrađuje superanalize,
- izrađuje i objavljuje farmakopeju Bosne i Hercegovine i sudjeluje u izradi Evropske farmakopeje,

- učestvuje u izradi nacionalnih standarda,
- vrši posebnu kontrolu imunobioloških preparata.

ZAVOD ZA TRANSFUZIJSKU MEDICINU

Clan 84.

Transfuzijsku djelatnost obavljaju zdravstvene ustanove koje prikupljaju krv, zajedno s humanitarnim organizacijama, klubovima i udruženjima dobrovoljnih davalaca krvi. Čuvaju i distribuiraju krv i krvne komponente, osiguravaju stanovništvu, zdravstvenim i drugim ustanovama lijekove proizvedene iz krvi, obavlja dijagnostička ispitivanja i transfuzijsko liječenje.

Clan 85.

Zavod za transfuzijsku medicinu Federacije Bosne i Hercegovine je zdravstvena ustanova koja obavlja transfuzijsku djelatnost za područje Federacije.

Transfuzijsku djelatnost mogu obavljati i kantonalni zavod za transfuzijsku medicinu, odnosno bolničke stanice za transfuzijsku medicinu.

ZAVOD ZA TRANSFUZIJSKU MEDICINU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Clan 86.

Zavod za transfuzijsku medicinu Federacije Bosne i Hercegovine pored poslova iz člana 84. ovog zakona, obavlja i sljedeće poslove:

- oblikuje doktrinu i uskladjuje primjenu jedinstvenog standarda u prikupljanju krvi i obradi krvnih komponentata, laboratorijskog, transfuziološkog testiranja i indikacija za transfuzijsko liječenje,
- koordinira i nadgleda stručni rad u zavodima i bolnicama iz ove oblasti,
- provodi kontrolu kvaliteta rada, reagenasa i preparata u transfuziologiji.

KANTONALNI ZAVOD ZA TRANSFUZIJSKU MEDICINU

Clan 87.

Kantonalni zavod za transfuzijsku medicinu, pored poslova iz člana 84. obavlja i sljedeće poslove:

- uskladjuje primjenu jedinstvenog standarda u prikupljanju krvi i obradi krvnih komponentata, laboratorijskog, transfuziološkog testiranja i indikacija za transfuzijsko liječenje,
- stručno i funkcionalno povezuje bolničke stanice za transfuzijsku medicinu,
- koordinira i nadgleda stručni rad u bolnicama iz ove oblasti.

Transfuzijsku djelatnost iz stava 1. ovog člana za područje kantona Sarajevo obavlja Zavod za transfuzijsku medicinu Federacije Bosne i Hercegovine

ZAVOD ZA JAVNO ZDRAVSTVO KANTONA

Clan 88.

Zavod za javno zdravstvo kantona jer zdravstvena ustanova koja obavlja javnozdravstvenu djelatnost za podrucje kantona.

Zavod za javno zdravstvo kantona obavlja sljedece poslove:

- prikuplja statisticke izvjestaje iz oblasti zdravstva za podrucje kantona,
- provodi zdravstveno-odgojne aktivnosti za podrucje kantona,
- kontrolira, prati i analizira epidemiolosku situaciju na podrucju kantona predlaze i po potrebi, provodi protuepidemijske mjere, nadzire provodjenje obaveznih imunizacija,
- donosi plan i program mjera dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije, te nadzira njihovo izvrsenje, provodi preventivne i protuepidemijske DDD postupke za podrucje kantona,
- obavlja javnozdravstvenu mikrobiolosku djelatnost od interesa za kanton,
- kontrolira higijensku ispravnost vode za pice, povrnsinske i otpadne vode, stanje vodoopskrbe te zdravstvenu ispravnost namirnica i predmeta opce upotrebe za podrucje kantona,
- sudjeluje u izradi provodjenja pojedinih programa zdravstvene zastite posebno u vanrednim prilikama,
- prati, analizira i ocjenjuje uticaj okolisa (zraka, tla, buke) na zdravstveno stanje stanovnistva kantona.

KANTONALNI ZAVOD ZA MEDICINU RADA

Clan 89.

Kantonalni zavod za medicinu rada je zdravstvena ustanova koja se moze osnovati za obavljanje specificne zdravstvene zastite radnika na podrucju kantona.

Kantonalni zavod za medicinu rada koordinira i strucno nadzire sve zdravstvene ustanove koje provode specificnu zdravstvenu zastitu radnika na podrucju kantona za koji se osniva.

Za obavljanje specificne zdravstvene zastite iz clana 23. ovog zakona, moze se osnovati i zdravstvena ustanova za specificnu zdravstvenu zastitu radnika.

Clan 90.

Kantonalni zavod za medicinu rada obavlja sljedece poslove:

- preventivnu zdravstvenu zastitu,
- statisticka istrazivanja iz podrucja medicine rada,
- planira, predlaze i provodi mjere za ocuvanje i unapredjenje zdravlja radnika,
- izradjuje i predlaze doktrinu, standarde i metode rada u zdravstvenom odabiru i pracenju zdravstvenog stanja radnika na poslovima s posebnim uvjetima rada na podrucju kantona za koji se osniva,
- vodi registar profesionalnih bolesti i nesreca na poslu za podrucje kantona za koji se osniva,
- sudjeluje u predlaganju programa mjera zdravstvene zastite i nomenklature dijagnostickih i terapijskih postupaka, u pogledu specificne zdravstvene zastite radnika,
- pruza strucnu pomoc u izradi propisa iz ove oblasti i nadzire provodjenje programa specificne zdravstvene zastite radnika,
- sudjeluje u dopunskom strucnom osposobljavanju radnika iz podrucja medicine rada,
- saradjuje sa zdravstvenim ustanovama svih nivoa zdravstvene zastite.

Kantonalni zavod za medicinu rada i zdravstvene ustanove za specificnu zdravstvenu zastitu radnika ostvaruju prihode putem ugovorenih obaveza o pruzanju programa mjera specific ne zdravstvene zastite radnika s poslodavcem, preduzecima i drugim pravnim licima.

KANTONALNI ZAVOD ZA SPORTSKU MEDICINU

Clan 91.

Kantonalni zavod za sportsku medicinu je zdravstvene ustanova koja moze biti osnovana za obavljanje specificne zdravstvene zastite sportasa za podrucje jednog ili vise kantona (u daljem tekstu: Zavod sportske medicine).

Zavod sportske medicine koordinira i strucno nadzire sve sportsko-medicinske institucije koje provode specificnu zdravstvenu zastitu sportasa, na podrucju kantona za koji se osniva.

Clan 92.

Zavod sportske medicine obavlja sljedece poslove:

- planira, predlaze i provodi mjere za ocuvanje i unapredjenje zdravlja sportasa i ucesnika u sportskoj rekreaciji,
- provodi preventivnu zdravstvenu zastitu svih registriranih sportasa kroz kontrolne, periodicne i sistematske specijalisticke ljekarske preglede,
- specijalisticku kurativnu zdravstvenu zastitu, liječenje i rehabilitaciju oboljelih i povrijedjenih sportasa,
- izradjuje i predlaze doktrinu, standarde i metode rada u zdravstvenom odabiru i pracenju zdravstvenog stanja sportasa po pojedinim sportskim granama na podrucju kantona za koji se osniva,
- vodi registar specificnih oboljenja i povreda u sportu,
- vrsi naucnoistraziavacki rad iz oblasti sportske medicine,
- vrsi edukaciju medicinskih kadrova iz sportske medicine,
- vrsi ocjenu stanja zdravlja i daje saglasnost za aktivno bavljenje sportom i sportskom rekreacijom,
- prati vrhunski dostignuca sportasa kroz specificna testiranja i ucestvuje u pripremanju sportasa za velika sportska takmicenja (svjetska prvenstva, olimpijske i mediteranske igre),
- saradjuje sa zdravstvenim ustanovama svih nivoa zdravstvene zastite,
- vrsi medjusobno strucno i funkcionalno povezivanje i uskladjuju primjenu jedinstvene metodologije rada.

Kantonalni zavod sportske medicine i jedinice sportske medicine ostvaruju prihode putem ugovornih obaveza o pruzanju programa mjere specificne zdravstvene zastite sportasa sa sportskim organizacijama, ustanovama i drugim pravnim licima.

5. Referalni centar

Clan 93.

Referalni centar moze biti zdravstvena ustanova ili dio zdravstvene ustanove koja ispunjavan kriterije za pruzanje najsloz enijih oblika zdravstvene zastite.

Zdravstvena ustanova koja obavlja funkciju referalnog centra, pored svoje osnovne djelatnosti, obavlja poslove vezane uz primjenu i procenje jedinstvene doktrine i metodologije u dijagnostici i terapiji pojedinih bolesti.

Na prijedlog Federalnog zdravstvenog vijeca Ministarstva zdravlja (u daljem tekstu: Zdravstveno vijece), ministar zdravstva, uz pribavljeno misljenje strucno-medicinskog drustva, donosi rjesenje kojim se odredjuje referalni centar.

Dobijanjem rjesenja zdravstvena ustanova stice pravo upotrebe i isticanja znaka i naziva referalnog centra.

Rjesenje o odredjivanju referalnog centra objavljuje se u "Sluzbenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine".

Kriterije za dodjelu naziva referalnog centra propisat ce ministar zdravstva.

Clan 94.

Referalni centar obavlja narocito ovo poslove:

- prati, proucava i unapredjuje stanje u oblasti za koju je osnovan,
- pruza strucno-metodolosku pomoc,
- utvrdjuje doktrinarne kriterije za dijagnostiku i liječenje pojedinih bolesti,
- daje ocjene i misljenja za metode, postupke i programe rada iz dijela zdravstvene zastite za koju je osnovan,
- prati strucno usavrsavanje zdravstvenih radnika.

Za obavljanje poslova iz stava 1. ovog clana referalnom centru se ne osiguravaju dodatna sredstva.

Strucni stavovi referalnog centra postaju obavezni kada ih nakon prethodno pribavljenog misljenja Zdravstvenog vijeca u formi uputstva donese ministar zdravstva.

Za isto medicinsko podrucje moze se odrediti samo jedan referalni centar.

FEDERALNO ZDRAVSTVENO VIJECE MINISTARSTVA ZDRAVSTVA

Clan 95.

Federalno zdravstveno vijece Ministarstva zdravstva je strucno savjetodavno tijelo koje broji 11 clanova, a imenuje ga Vlada Federacije, na prijedlog ministra zdravstva i zamjenika ministra zdravstva, iz reda istaknutih strucnjaka u pojedinim strukama medicine, radi proucavanja zdravstvenih problema, davanja i predlaganja strucnih misljenja iz podrucja planiranja, programiranja i drugih bitnih pitanja iz zdravstva koja su od znacaja za Federaciju.

X - ORGANIZACIJA RADA I RADNO VRIJEME

Clan 96.

Zdravstvene ustanove su obavezne neprekidno pruzati zdravstvenu zastitu, radom u jednoj, dvije ili vise smjena, dvokratnim radnim vremenom, pomakom radnog vremena, pripravnoscu ili dezurstvom u skladu s potrebama gradjana i oblicima pruzanja zdravstvenih usluga.

Dezurstvo je poseban oblik rada kada radnik mora biti prisutan u zdravstvenoj ustanovi nakon redovnog radnog vremena.

Dezurstvo pocinje iza prve ili druge smjene, a završava pocetkom rada prve smjene. Naknada za rad u dezurstvu placa se u ugovorenom iznosu i ulazi u penzijsku osnovicu. Stalna pripravnost je poseban uvjet rada, kada radnik ne mora biti prisutan u zdravstvenoj ustanovi, ali mora biti dostupan radi obavljanja hitne medicinske pomoci. Naknada za rad u stalnoj pripravnosti placa se u ugovorenom iznosu. Zdravstveni radnici ne mogu napustiti radno mjesto dok ne dobiju zamjenu, iako je njihovo radno vrijeme proteklo, ako bi time bila dovedena u pitanje sigurnost pružanja zdravstvene zastite gradjanima. Napustanje radnog mjesta pod uvjetima iz stava 2. ovog clana predstavlja tezu povredu radne obaveze. Pocetak, zavrsetak i raspored radnog vremena, propisuje kantonalno ministarstvo, izuzev za zdravstvene ustanove ciji je osnivač Federacije.

Clan 97.

Zdravstvene ustanove svojim općim aktom utvrđuju pružanje zdravstvene zastite i to:

- u hitnoj medicinskoj pomoci neprekidno 24 sata,
- u primarnoj zdravstvenoj zastiti organiziranja rada u jednoj ili dvije smjene, dvokratnim radnim vremenom, pomicanjem radnog vremena te stalnom pripravnoscju i dezurstvom prema potrebama gradjana,
- u specijalistocko-konsultativnoj zdravstvenoj zastiti organiziranjem rada u jednoj ili dvije smjene, dvokratnim radnim vremenom, te pomicanjem radnog vremena prema potrebama gradjana,
- u bolnicko zdravstvenoj zastiti neprekidno 24 sata, u jednoj ili vise smjena te posebnim uvjetima rada (dezurstvo i stalna pripravnost) prema potrebama gradjana i pojedinih oblika bolnickog liječenja te mogucnostima zdravstvene ustanove.

Clan 98.

Zdravstveni radnici koji ispunjavaju uvjete koje propise ministar zdravstva po pribavljenom misljenju nadlezne komore, mogu obavljati poslove u svojoj struci izvan punog radnog vremena, ali ne duze od jedne trecine punog radnog vremena. Zdravstveni radnici iz stava 1. ovog clana mogu poslove u svojoj struci izvan punog radnog vremena, obavljati koristeći vlastiti prostor i medicinsko-tehnicku opremu i prostor i medicinsko-tehnicku opremu zdravstvene ustanove kod koje su u radnom odnosu, odnosno druge zdravstvene ustanove ili zdravstvenog radnika koji obavlja privatnu praksu. Uvjete obavljanja poslova iz stava 1. ovog clana kao i uvjete koriscenja sredstava rada iz stava 2. ovog clana, zdravstveni radnici i zdravstvene ustanove, odnosno zdravstveni radnici koji obavljaju privatnu praksu uredjuju posebnim ugovorom. Zdravstvene usluge koje se pružaju na nacin iz st. 1. i 2. ovog clana ne mogu se finansirati iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja. Odobrenje za rad zdravstvenim radnicima iz stava 1. ovog clana izdaje ministar zdravstva, odnosno kantonalni ministar.

Clan 99.

U slucajevima vanrednih prilika, elementarnih nepogoda i epidemija vecih razmjera, ministar zdravstva i izvrsno tijelo osnivaca zdravstvene ustanove su ovlasцени poduzimati i one mjere i aktivnosti koje nisu utvrdjene ovim zakonom, ukljucivsi i mjere mobilizacije, organizacije i rasporeda rada i radnog vremena, promjene mjesta i uvjeta rada pojedinih zdravstvenih ustanova i radnika i po potrebi osnivanje kriznog staba Ministarstva zdravstva.

Clan 100.

Ako je ugrozen proces pružanja zdravstvene zaštite, ministar zdravstva odnosno kantonalni ministar, privremeno će rješanjem najviše do šest mjeseci, rasporediti radnike u zdravstvu na radno mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi, te preraspodijeliti potrebna sredstva rada radi osiguranja kontinuiranog pružanja zdravstvene zaštite.

XI - ZDRAVSTVENI RADNICI

Clan 101.

Zdravstveni radnici su lica koja imaju obrazovanje zdravstvenog usmjerenja i neposredno pružaju zdravstvenu zaštitu stanovništvu, uz obavezno postivanje moralnih i etickih nacela zdravstvene struke.

Clan 102.

Zdravstveni radnici obrazuju se na medicinskom, stomatolos kom, farmaceutskom ili farmaceutsko-biohemijskom fakultetu, na visim i srednjim skolama zdravstvenog usmjerenja.

Clan 103.

Zdravstveni saradnici su lica koja nisu završila obrazovanje zdravstvenog usmjerenja, a rade u zdravstvenim ustanovama i učestvuju u dijelu zdravstvene zaštite.

Clan 104.

Zdravstveni radnici obavezni su nakon završenog obrazovanja obaviti pripravnicki staz. Pripravnicki staz je organizirani oblik strucnog osposobljavanja zdravstvenih radnika za samostalan rad, koji se obavlja pod nazorom.

Clan 105.

Pripravnicki staz zdravstvenih radnika traje jednu godinu za radnike sa završenom visokom strucnom spremom, devet mjeseci za radnike sa završenom visom strucnom spremom, odnosno sest mjeseci za radnike sa završenom srednjom strucnom spremom.

Clan 106.

Nakon obavljenog obaveznog pripravničkog staza zdravstveni radnici visoke stručne sprema polazu stručni ispit pred ispitnom komisijom Ministarstva zdravstva.

Nakon obavljenog obaveznog pripravničkog staza zdravstveni radnici više i srednje stručne sprema polazu stručni ispit pred ispitnom komisijom kantonalnog ministarstva.

Zdravstveni radnici se, nakon položenog stručnog, ispita obavezno upisuju kod nadležne komore u registar zdravstvenih radnika.

Zdravstveni radnici iz st. 1. i 2. ovog člana, nakon položenog stručnog ispita, stiču odobrenje za samostalan rad.

Član 107.

Odobrenje za samostalan rad je javna isprava koju izdaje nadležna komora nakon dobijenog uvjerenja o položenom stručnom ispitu.

Odobrenjem za samostalan rad zdravstveni radnik stiče pravo da samostalno obavlja poslove u svojoj struci.

Član 108.

Nadležna komora oduzima zdravstvenom radniku odobrenje za samostalan rad:

- ako kandidat ne zadovoljava prilikom obnavljanja odobrenja za samostalan rad,
- ako tijelo nadležne komore odredi tu mjeru kao najstrožu kaznu zbog kršenja etičkih principa struke,
- ako izvan punog radnog vremena obavlja poslove zdravstvene zaštite u suprotnosti s odredbama člana 98. ovog zakona.

Član 109.

Nadležni ministar zdravstva propisat će:

- sadržaj i način provodjenja pripravničkog staza,
- uvjete koje moraju ispunjavati zdravstvene ustanove i privatni zdravstveni radnici kod kojih zdravstveni radnici provode pripravnički staz,
- način polaganja stručnog ispita,
- sadržaj i izgled uvjerenja o položenom stručnom ispitu,
- sadržaj i izgled odobrenja za samostalan rad.

Član 110.

Pripravnik zasniva radni odnos na određeno vrijeme radi obavljanja pripravničkog staza.

Pripravnički staz ili njegov dio može se obavljati i u obliku volontiranja, a u skladu sa zakonom.

Pripravnički staz obavlja se u zdravstvenim ustanovama.

Zdravstvene ustanove obavezne su primati zdravstvene radnike na pripravnički staz prema kriterijima koje će odrediti ministar zdravstva.

Dio pripravničkog staza zdravstveni radnici mogu obavljati kod zdravstvenog radnika visoke stručne sprema koji obavlja privatnu praksu najmanje pet godina, prema kriterijima koje će odrediti ministar zdravstva.

Clan 111.

Zdravstveni radnici imaju pravo i obavezu strucno se usavrsavati radi odrzavanja i unapredjivanja kvaliteta zdravstvene zastite.

Clan 112.

Specijalizacija je poseban vid organiziranog strucnog usavrsavanja u cilju osposobljavanja zdravstvenih radnika sa visokim obrazovanjem, za strucni rad iz odredjene grane medicine, odnosno iz odredjene oblasti zdravstvene zastite. Doktori medicine, specijalisti mogu se i dalje usavrsavati u odredjenim granama uze specijalizacije (u daljem tekstu: subspecijalizacija). Grane specijalizacije, trajanje i program specijalizacija i subspecijalizacije utvrduje ministar zdravstva, a na prijedlog fakulteta zdravstvenog usmjerenja.

Clan 113.

Specijalizacija se moze odobriti zdravstvenom radniku s polozenim strucnim ispitom, najmanje jednom godinom radnog iskustva u struci, koji je u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi ili ima privatnu praksu ili radi kod zdravstvenog radnika visoke strucne spremlne privatne prakse, a mladji je od 35 godina.

Iznimno, zdravstvenom radniku koji ima vise od navrsenih 35 godina zivota moze se odobriti specijalizacija pod uvjetima koje propise ministar zdravstva.

Odobrenje za specijalizaciju i subspecijalizaciju izdaje nadlezni ministar zdravstva na temelju utvrdjenog plana potrebnih kadrova kojeg donosi nadlezno ministarstvo na prijedlog nadlezne komore.

Specijalizacije i subspecijalizacije mogu se obavljati samo u ovlascenim zdravstvenim ustanovama za provodjenje specijalizantskog staza.

Ministar zdravstva utvrduje kriterije za obavljanje specijalizantskog staza i staza subspecijalizacije, nacin polaganja specijalistic kog ispita, odnosno ispita iz subspecijalizacije, odredjuje ovlascene zdravstvene ustanove i zdravstvene radnike koji obavljaju privatnu praksu za provodjenje specijalizantskog staza.

Clan 114.

Strani drzavljanl mogu specijalizirati pod uvjetima utvrdjenim ugovorom izmedju Federacije, odnosno kantona i strane zemlje, na osnovu medjunarodnih ugovora u koje su ukljucene i specijalizacije ili putem posebnih ugovora koje zakljuci Ministarstvo vanjskih poslova Bosne i Hercegovine sa stranim radnicima ili organizacijama.

Strani drzavljanin moze zapoceti specijalizaciju uz dokaz o završenom fakultetu medicinskog usmjerenja, a koji je nostrificiran od nadleznog drzavnog organa, o poznavanju bosanskog/ hrvatskog jezika i o osiguranom placanju svih troskova specijalizantskog staza i specijalistic kog ispita.

Clan 115.

Doktorima medicine i doktorima stomatologije, magistrima farmacije, odnosno inženjerima medicinske biohemije koji imaju najmanje deset godina rada u svom zvanju, najmanje deset objavljenih naučnih ili stručnih radova i uspješne rezultate na stručnom usavršavanju zdravstvenih radnika, može se priznati naziv primarijus.

O priznavanju naziva primarijus odlučuje komisija koju imenuje ministar zdravstva iz redova nastavnika medicinskog i stomatološkog fakulteta i istaknutih medicinskih i stomatoloških stručnjaka.

Odluku o priznavanju naziva primarijus donosi ministar zdravstva na prijedlog stručnog kolegijuma zdravstvene ustanove, a uz predhodnu saglasnost nadležne komore.

Ministar zdravstva će na prijedlog nadležne komore blizim propisom regulisati kriterije i postupak za priznavanje naziva primarijus, a u smislu ovog člana.

XII - PRIVATNA ZDRAVSTVENA DJELATNOST

Član 116.

Privatnu praksu može samostalno obavljati zdravstveni radnik s visokom stručnom spremom pod slijedecim uvjetima:

1. da ima odgovarajuće obrazovanje zdravstvenog usmjerenja, položen stručni ispit, odnosno specijalistički ispit za specijalističku ordinaciju;
2. da je državljanin Federacije Bosne i Hercegovine;
3. da je radno sposoban za obavljanje privatne prakse;
4. da je potpuno poslovno sposoban;
5. da mu pravosudnom sudskom presudom ili odlukom drugog nadležnog tijela nije izrečena mjera sigurnosti ili zaštitna mjera zabrane obavljanja zdravstvene zaštite dok ta mjera traje;
6. da nije u radnom odnosu, odnosno da ne obavlja drugu samostalnu djelatnost;
7. da raspolaze odgovarajućim prostorom i medicinsko-tehničkom opremom;
8. da pribavi mišljenje nadležne komore o potrebi obavljanja te djelatnosti na području na kojem namjerava provoditi privatnu praksu.

Doktor medicine i doktor stomatologije obavljaju privatnu praksu u privatnim ordinacijama i privatnim laboratorijama, diplomirani magistar farmacije u privatnim apotekama.

Specijalista medicinske biohemije ili diplomirani inženjer medicinske biohemije mogu obavljati privatnu praksu u privatnim medicinsko-biohemijskim laboratorijama.

Član 117.

Zdravstveni radnici više ili srednje stručne spreme mogu obavljati privatnu praksu u skladu sa svojom stručnom spremom, a prema uputama i stručnom nadzoru ovlaštenog doktora medicine ili doktora stomatologije, na način i pod uvjetima reguliranim posebnim ugovorom.

Zdravstveni radnici iz stava 1. ovog člana moraju ispunjavati uvjete za rad propisane u članu 116. stav 1. ovog zakona.

Član 118.

Zahtjev za obavljanje privatne prakse, kao i za proširenje djelatnosti privatne prakse, podnosi se nadležnom kantonalnom ministarstvu, koje donosi rješenje o odobrenju za rad nakon što utvrdi

da su ispunjeni uvjeti za rad propisani ovim zakonom i vazecim propisima.
Privatni zdravstveni radnici u svom nazivu isticu ime i prezime, adresu nosioca privatne prakse, oznake djelatnosti i radno vrijeme.

Nadlezna komora propisuje uvjete strucnog usavrsavanja za prosirenje djelatnosti.

Clan 119.

Do popune mreze zdravstvenih ustanova primarne zdravstvene zastite iz clana 37. st. 2. i 3. ovog zakona, privatni zdravstveni radnici na podrucju opcline na kojoj namjerava obavljati privatnu praksu u oblasti primarne zdravstvene zastite, duzan je na poziv kantonalnog zavoda osiguranja zakljuciti ugovor o pruzanju zdravstvenih usluga i ukljuciti se u mrezu zdravstvenih ustanova primarne zdravstvene zastite.

Blizi propisi iz stava 1. ovog clana donijet ce kantonalno ministarstvo.

Clan 120.

Uvjete za obavljanje privatne prakse u pogledu prostora, kadra i medicinsko-tehnicke opreme propisuje ministar zdravstva.

Clan 121.

Zdravstveni radnici iz cl. 116. i 117. ovog zakona mogu imati samo jednu ordinaciju, laboratorij ili apoteku.

Zdravstveni radnici iz stava 1. ovog clana obavljaju poslove privatne prakse licno.

U istoj ordinaciji, laboratoriji, odnosno apoteci, mogu obavljati privatnu praksu dva tima zdravstvenih radnika iste struje u smjenskom radu.

Zdravstveni radnik iz stava 1. ovog clana moze primiti u radni odnos jednog zdravstvenog radnika iste struke.

Zdravstveni radnici iz clana 116. ovog zakona mogu obavljati privatnu praksu u timu s jednim ili vise zdravstvenih radnika srednje ili vise strucne spreme.

Clan 122.

Vise zdravstvenih radnika koji obavljaju privatnu praksu, mogu se udruziti u grupnu privatnu praksu, pod uvjetima iz propisa navedenog u clanu 120. ovog zakona.

Clan 123.

Zdravstveni radnici s visokom strucnom spremom koji obavljaju privatnu praksu mogu u zdravstvenim ustanovama obavljati poslove iz svoje struke na temelju posebnog ugovora sa zdravstvenom ustanovom.

Clan 124.

Doktor privatne prakse koji obavlja djelatnost kao izabrani doktor obavezan je u slucaju odsutnosti ili privremene obustave rada osigurati svojim bolesnicima zamjenu ugovorom s

drugim zdravstvenim radnikom iste struke i specijalizacije koji obavlja privatnu praksu ili sa zdravstvenom ustanovom primarne zdravstvene zastite, koji ce za to vrijeme umjesto njega pruzati zdravstvenu zastitu tim bolesnicima.

Clan 125.

Zdravstveni radnici privatne prakse duzni su:

1. pruzati gradjanima hitnu medicinsku pomoc u sklopu svoje strucne spreme;
2. ucestvovati na poziv nadleznog tijela u radu na sprijecavanju i suzbijanju zaraznih bolesti;
3. voditi zdravstvenu dokumentaciju i drugu evidenciju o gradjanima kojima pruzaju zdravstvenu zastitu i podnositi izvjestaje o tome nadleznoj zdravstvenoj ustanovi u skladu s propisima o evidencijama u oblasti zdravstva;
4. ukljuciti se u jedinstven informacijski sistem;
5. obavljati poslove zdravstvene zastite po savremenim metodama, savremenim sredstvima i pomagalicama;
6. davati podatke o svom radu na zahtjev nadleznog organa;
7. cuvati kao tajnu sve sto o drugim saznaju prilikom obavljanja zdravstvene zastite;
8. pruzati zdravstvenu zastitu u skladu s prihvacenom zdravstvenom doktrinom i kodeksom medicinske etike.

Clan 126.

Zdravstveni radnici, koji obavljaju privatnu praksu, mogu privremeno obustaviti rad zbog bolesti, vojne obaveze ili drugog opravdanog razloga.

O toj cinjenici duzni su obavijestiti kantonalno ministarstvo, ako su odsutni vise od 30 radnih dana u toku godine.

Kantonalno ministarstvo utvrdit ce postoje li razlozi za privremenu obustavu rada i o tome donijeti rjesenje.

Clan 127.

Pravo na obavljanje privatne prakse prestaje:

1. odjavom;
2. po sili zakona;
3. rjesenjem nadleznog organa.

Rjesenje o prestanku obavljanja privatne prakse donosi nadlezni organ, u skladu sa zakonom.

Clan 128.

Pravo na obavljanje privatne prakse po sili zakona prestaje ako osoba koja ima odobrenje za rad:

1. umre;
2. izgubi trajno radnu sposobnost za obavljanje poslova zbog nastanka invalidnosti;
3. izgubi poslovnu sposobnost potpuno ili djelomicno;
4. izgubi drzavljanstvo Federacije Bosne i Hercegovine;
5. zasnuje radni odnos, odnosno pocne obavljati drugu samostalnu djelatnost;
6. bude pravomocnom sudskom presudom osudjen na kaznu zatvora duze od sest mjeseci ili joj

je izrecena zastitna mjera sigurnosti ili zastitna mjera zabrane obavljanja zdravstvene zastite;
7. vise od tri mjeseca ne uplacuje obavezne doprinose u skladu s propisima.
Rjesenje o prestanku obavljanja privatne prakse po sili zakona donosi kantonalno ministarstvo.

Clan 129.

Kantonalno ministarstvo donosi rjesenje o prestanku odobrenja za obavljanje privatne prakse, ako se utvrdjeni nedostaci u obavljanju poslova ne otklone u roku utvrdjenom rjesenjem nadleznog organa.

Kantonalno ministarstvo moze donijeti rjesenje o prestanku odobrenja za obavljanje privatne prakse zdravstvenom radniku ako:

1. ne ispunjava uvjete u smislu clana 116. tacka 7;
2. ne postupi u skladu s cl. 124, 125. i 126. ovog zakona;
3. prestane sa radom bez odobrenja nadleznog organa;
4. ne obavlja poslove licno ili ako koristi rad drugih osoba protivno odobrenju i zakonu;
5. ima vise od jedne ordinacije, laboratorije, apoteke ili medicinsko-biohemijske laboratorije;
6. reklamira svoj rad i svoju ordinaciju, laboratorij, apoteku protivno pravilima ponasanja koje propise nadlezna komora;
7. po prijedlogu nadlezne komore.

Clan 130.

Protiv rjesenja iz cl. 118, 126, 127, 128. i 129. ovog zakona moze se izjaviti zalba Ministarstvu zdravstva.

Clan 131.

Privatna praksa ne moze se obavljati za sljedece djelatnosti:

1. uzimanja, cuvanja, prenosnja i presadjivanja dijelova ljudskog tijela u svrhu lijecenja osim autotransplantacije,
2. vjestacke oplodnje, ako je u pitanju heterodonacija;
3. opskrbe krvlju i krvnim derivatima;
4. socijalno-medicinske, epidemioloske, higijenske, zdravstveno- ekoloske djelatnosti (javno-zdravstvena djelatnost);
5. patologije;
6. sudske medicine;
7. mrtvozornistva;
8. hitne medicinske pomoci.

Clan 132.

Zdravstveni radnici koji obavljaju privatnu praksu mogu ostvariti prihode:

- putem ugovora sa kantonalnim zavodom osiguranja, ako poslove obavljaju kao ugovorni privatni zdravstveni radnici;
- putem dobrovoljnog zdravstvenog osiguranja,
- izravno naplatom, od pacijenata kojima nije izabran zdravstveni radnik.

Cijenu zdravstvenih usluga za poslove ugovornog privatnog zdravstvenog radnika određuje kantonalni zavod osiguranja uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležne komore.
Cijena zdravstvenih usluga za poslove privatne prakse u kojima nije izabran ugovorni zdravstveni radnik utvrđuje se uz prethodno mišljenje nadležne komore.
Cijenu zdravstvenih usluga uz opsega dobrovoljnog osiguranja, određuje ugovorom osiguravajuće društvo uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležne komore.

XIII - NADZOR

Član 133.

Nadzor nad radom zdravstvenih ustanova, zdravstvenih radnika u zdravstvenim ustanovama, privatnih zdravstvenih radnika obuhvata:

- unutrašnji nadzor,
- zdravstveno-inspekcijski nadzor.

1. Unutrašnji nadzor

Član 134.

Zdravstvena ustanova obavezo provodi unutrašnji nadzor nad stručnim radom svojih organizacijskih jedinica i zdravstvenih radnika.

Za stručni rad zdravstvenih radnika odgovorni su sefovi organizacijskih jedinica.

Za stručni rad zdravstvene ustanove odgovoran je direktor.

Član 135.

Unutrašnji nadzor u pravilu obavljaju zdravstveni radnici sa dugogodišnjim radnim iskustvom u struci, u pravilu sefovi organizacijskih jedinica.

Unutrašnji nadzor provodi se na temelju općeg akta.

Opći akt sadrži način obavljanja nadzora iz stava 2. ovog člana, stručnu spremu zdravstvenog radnika, koji obavlja nadzor i dinamiku obavljanja tog nadzora.

2. Zdravstveno-inspekcijski nadzor

Član 136.

Zdravstveno-inspekcijski nadzor nad primjenom i izvršavanjem zakona, drugih propisa i općih akata u djelatnosti zdravstva, kao i nadzor nad stručnim radom zdravstvenih ustanova, zdravstvenih radnika, te privatnih zdravstvenih radnika, obavlja zdravstvena inspekcija.

Poslove zdravstveno-inspekcijskog nadzora iz stava 1. ovog člana obavlja federalni, odnosno kantonalni zdravstveni inspektor (u daljem tekstu: zdravstveni inspektor).

Član 137.

Poslove zdravstvenog inspektora obavljaju radnici s visokom strucnom spremom zdravstvenog usmjerenja, pet godina radnog iskustva u struci i polozenim strucnim ispitom za zdravstvenog inspektora.

Zdravstveni inspektori koji nemaju polozen strucni ispit za zdravstvenog inspektora, duzni su ga poloziti u roku od godine dana od dana imenovanja.

Program strucnog ispita za zdravstvenog inspektora, sastav ispitne komisije i nacin provodjenja ispita propisuje ministar zdravstva, na prijedlog Zdravstvenog vijeca.

Clan 138.

Ministar zdravstva, odnosno kantonalni ministar prema potrebi moze imenovati istaknute zdravstvene strucnjake, od nosno zdravstvene ustanove, da obave pojedine strucne radnje koje su od znacaja za vršenje zdravstveno-inspekcijskog nadzora (ekspertize, strucno-medicinska ispitivanja, analize i sl.), ako za izvršenje tih radnji organi uprave nemaju strucne, tehnicke i druge uvjete.

Clan 139.

Zdravstvena inspekcija narocito:

1. prati i proucava stanje u zdravstvenoj zastiti i poduzima mjere za kvalitetno obavljanje djelatnosti;
2. potice i dalje prijedloge za unapredjivanje rada zdravstvene inspekcije;
3. nadzire zakonitost rada zdravstvenih ustanova i zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene djelatnosti;
4. uskladjuje i daje smjernice za rad zdravstvenih inspektora i za provodjenje odredjenih propisa i mjera;
5. nadzire zakonitost akata koje donose zdravstvene ustanove u skladu sa zakonom;
6. pruza pomoc gradjanima, zdravstvenim ustanovama i zdravstvenim radnicima u provodjenju propisa i mjera iz zdravstvene djelatnosti;
7. inicira i organizira konsultacije i dogovore sa drzavnim organima, organima jedinica lokalne uprave i samouprave, organima koja imaju javna ovlasčenja, te s preduzecima i drugim pravnim licima i gradjanima, o pitanjima koja su od interesa za zdravstvenu djelatnost;
8. prati odnos zdravstvenih radnika i ostalog osoblja prema bolesniku;
9. obavlja i druge mjere i radnje u cilju preventivnog djelovanja;
10. saradjuje s nadleznim komorama strukovnim udruzenjima zdravstvenih radnika.

Clan 140.

U obavljanju inspekcijskih poslova zdravstveni inspektori narocito nadzoru:

1. sadrzaj i kvalitet pruzenih zdravstvenih usluga;
2. nacin prijema, lijecenja i otpustanja pacijenata;
3. primjenu sredstava i metoda za prevenciju, dijagnostiku, terapiju i rahabilitaciju;
4. nacin propisivanja i izdavanja lijekova;
5. primjenu sredstava i metoda za izradu laboratorijskih analiza i drugih dijagnostickih metoda, njihove usaglasenosti s odgovarajucim standardima;
6. nacin vodjenja i koriscenja odgovarajuce medicinske dokumentacije i evidencije;

7. organizaciju i obavljanje pripravnickog staza i specijalizantskog staza zdravstvenih radnika;
8. druga pitanja znacajna za utvrdjivanje i ocjenjivanje kvaliteta rada i nacin ostvarivanja zdravstvene zastite.

Clan 141.

U obavljanju inspekcijskih poslova iz clana 140. ovog zakona zdravstveni inspektori imaju pravo i duznost:

1. narediti otklanjanje utvrdjenih nepravilnosti i nedostataka u odredjenom roku;
2. zabraniti provodjenje mjera i radnji koje su suprotne sa zakonom ili provedbenim propisima;
3. zabraniti rad zdravstvenoj ustanovi koja vise ne ispunjava uvjete u pogledu prostora, zdravstvenog kadra i medicinsko- tehnicke opreme;
4. zabraniti samostalan rad zdravstvenom radniku koji nema polozen strucni ispit;
5. zabraniti rad zdravstvenoj ustanovi i zdravstvenom radniku koji ne osigurava kvalitet i sadzraj zdravstvenih usluga;
6. narediti dodatno strucno usavrsavanje zdravstvenih radnika za koje se ustanovi da im nedostaje strucnost, a po potrebi i ponavljanje provjere osposobljenosti;
7. zabraniti rad i pokrenuti postupak za oduzimanje odobrenja (licence) za samostalan rad zdravstvenom radniku;
8. u dogovoru sa ministrom zdravstva, odnosno kantonalnim zavodom osiguranja jednokratno ili visekratno umanjiti sredstva za obavljanje zdravstvene djelatnosti dok se utvrdjeni nedostaci ne otklone;
9. zabraniti obavljanje zdravstvene djelatnosti u slucaju da se ona obavlja bez odobrenja nadleznog organa;
10. narediti poduzimanje drugih mjera za koje je ovlascen ovim zakonom i drugim propisom.

Ako utvrdjeni nedostaci ne budu otklonjeni u odredjenom roku, zdravstveni inspektori ce zabraniti obavljanje zdravstvene djelatnosti.
Ako zdravstveni inspektori prilikom obavljanja inspekcijskog nadzora utvrde povrede propisa ili drugih opcih akata, a za postupanje u vezi s tim povredama nadlezan je neki drugi drzavni organ, duzan je o tome bez odlaganja obavijestiti nedlezni organ.

Clan 142.

Poslove i zadatke zdravstvene inspekcije iz cl. 139, 140. i 141. stav 1. ovog zakona, obavljaju kantonalni zdravstveni inspektori u zdravstvenim ustanovama koje se osnivaju za potrebe kantona, a federalni zdravstveni inspektori u zdravstvenim ustanovama koje se osnivaju za potrebe Federacije.

Pored poslova i zadataka iz stava 1. ovog clana federalni zdravstveni inspektor, narocito:

- pruza strucnu pomoc kantonalnom zdravstvenom inspektor,
- brine se o strucnom osposobljavanju zdravstvene inspekcije,
- po potrebi moze vrsiti neposredan zdravstveno-inspekcijski nadzor na podrucju cijele Federacije, saglasno nadleznostima iz stava 1. ovog clana.

Clan 143.

Zdravstveni inspektor je odgovoran ministru zdravstva, odnosno kantonalnom ministru:

1. ako pri nadzoru propusti poduzeti, odnosno narediti mjere koje je po zakonu bio duzan poduzeti, odnosno narediti,
2. ako prekoraci svoja zakonska ovlasćenja,
3. ako ne podnese prijavu, odnosno ne obavijesti nadležna državna tijela o utvrđenim nepravilnostima, odnosno nedostacima.

Clan 144.

Zdravstvena inspekcija duzna je putem sredstava javnog informiranja i na drugi pogodan način obavještavati javnost o pojavama utvrđenim prilikom inspekcijskog nadzora.

XIV - UTVRDJIVANJE UZROKA SMRTI I OBDUKCIJA

Clan 145.

Za svakog umrlog građanina utvrđuje se vrijeme i uzrok smrti.

Uzrok i vrijeme smrti utvrđuje doktor medicine.

Izuzetno, vrijeme i uzrok smrti može utvrditi i drugi osposobljeni zdravstveni radnik, na način koji uputstvom utvrdi ministar zdravstva.

Clan 146.

Nadležni općinski organ, imenuje potreban broj doktora medicine, odnosno drugih zdravstvenih radnika koji utvrđuju nastup smrti, vrijeme i uzrok smrti građana umrlih izvan zdravstvene ustanove.

Vrijeme i uzrok smrti građana umrlih u zdravstvenoj ustanovi, utvrđuje doktor medicine te ustanove.

Clan 147.

Smrtni slučaj dužne su prijaviti bez odlaganja lica koja su živjela u zajednici s umrlim građaninom, srodnici ili susjedi, a ako takvih nema, svaki građanin koji sazna za smrtni slučaj. Smrtni slučaj prijavljuje se nadležnoj zdravstvenoj ustanovi, odnosno zdravstvenom radniku koji obavlja pregled mrtvaca. Kad osoba koja utvrđuje smrt ustanovi da je smrt nastupila od zarazne bolesti ili kao posljedica nasilja, dužna je o tome odmah obavijestiti općinski organ uprave nadležan za poslove zdravstva, odnosno ovlaštene radnike nadležnog organa unutar njihovih poslova.

Clan 148.

Umrli građanin sahranjuje se nakon što je smrt utvrđena, a u vremenu od 24 do 48 sati od nastupa smrti.

Izuzetno, na temelju posebnog odobrenja sanitarnog inspektora, sahrana se može obaviti i prije isteka roka od 24 sata, odnosno poslije isteka roka od 48 sati.

Clan 149.

Radi utvrđivanja uzroka smrti provodi se obdukcija tijela umrlog.

Obdukcija se provodi:

1. kada postoji sumnja ili je ocito da je smrt uzrokovana krivicnim djelom ili je u vezi s izvršenjem krivicnog djela,
2. kada je to potrebno radi zastite zdravlja gradjana, odnosno kada to zahtijevaju epidemioloski, sanitarni i drugi strucni medicinski razlozi,
3. kada zahtjev za obdukciju postavi porodica umrlog gradjanina,
4. kada je gradjanin umro u zdravstvenoj ustanovi.

Obdukcija iz stava 2. tacka 2. ovog clana provodi se na trosak obveznika placanja troskova liječenja umrlog gradjanina.

U ostalim slucajevima obdukcija se provodi na zahtjev i trosak odgovarajucih tijela i preduzeca i drugih pravnih lica, odnosno porodice umrlog gradjanina, kada je smrt nastupila izvan zdravstvene ustanove.

Clan 150.

Kada je gradjanin umro u zdravstvenoj ustanovi, direktor na zahtjev clana uze porodice, odnosno staratelja umrlog gradjanina moze odluciti da se obdukcija ne provodi.

Obdukcija se mora provesti:

1. ako se radi o neprirodnoj ili nagloj smrti,
2. ako smrt nestupi tokom dijagnostickog ili terapeutskog zahvata,
3. ako to izricito zahtijeva doktor medicine koji je liječio umrlog.

Clan 151.

Ministar zdravstva i zamjenik ministra zdravstva propisat ce nacin pregleda umrlih te nacin utvrđivanja vremena i uzroka smrti.

XV - KOMORE

Clan 152.

Radi ocuvanja i zastite interesa svoje profesije, zadovoljavanja svojih strucnih i licnih potreba, osiguravanje uvjeta za organiziran nastup zdravstvenih radnika istih profesionalnih skupina prema drzavnim organima, udruzenjima, zdravstvenim ustanovama, proizvodjacima i dobavljacima medicinske opreme, kao i zastite zdravlja gradjana, zdravstveni radnici zavisno od strucnog naziva obavezno se udruzuju u ljekarsku komoru, farmaceutsku komoru, komoru medicinskih biohemicara i komoru zdravstvenih tehnicara (u daljem tekstu: komora), kao strukovna udruzenja.

Clan 153.

Komore kao strukovna udruzenja se osnivaju za teritoriju jednog ili vise kantona, sa mogucnoscu udruzivanja do nivoa Federacije.

Komora ima status pravnog lica i upisuje se u registar nadležnog suda.

Komora ima statut kojim se utvrđuje organizacija, djelokrug rada, upravljanje i finansiranje komore, članstvo u komori, prava, obaveze i odgovornosti članova komore i uređuju druga pitanja bitna za rad komore.

Kantonalno ministarstvo prati rad komore sa stanovista provođenja zakona i utvrđivanja politike iz oblasti zdravstva i predlaže odgovarajuće mjere za unapređenje njenog rada.

Član 154.

Komore obavljaju sljedeće poslove:

1. vode registar svojih članova;
2. prate i nadziru provođenje pravila-kodeksa medicinske etike i deontologije i poduzimaju odgovarajuće mjere u slučaju njihovog kršenja;
3. daju mišljenje ministru zdravstva, odnosno kantonalnom ministru, o opravdanosti izdavanja, produženja ili oduzimanja odobrenja za obavljanje poslova privatne prakse, te početka i prestanka rada zdravstvenih ustanova s obzirom na utvrđenu mrežu zdravstvene djelatnosti, te stručne i ekonomske interese svojih članova,
4. daju mišljenja za rad zdravstvenih radnika izvan punog radnog vremena u zdravstvenoj ustanovi kod zdravstvenih radnika koji obavljaju privatnu praksu u vlastitom prostoru i na vlastitoj medicinsko-tehničkoj opremi, i zdravstvenim radnicima privatne prakse za rad u zdravstvenim ustanovama,
5. daju mišljenje na cijenu zdravstvenih usluga za privatnu praksu koja ne ostvaruje prihode putem kantonalnog zavoda osiguranja,
6. zastupaju interese svojih članova kod sklapanja ugovora sa Federalnim zavodom osiguranja i reosiguranja, odnosno kantonalnim zavodom osiguranja i drugim osiguravajućim zavodima,
7. pružaju zaštitu građanima u ostvarivanju prava s obzirom na kvalitet, sadržaj i vrstu zdravstvene usluge koja im se pruža,
8. po službenoj dužnosti izdaju, obnavljaju i oduzimaju odobrenje za samostalan rad svojih članova,
9. sudjeluju pri utvrđivanju standarda i normativa zdravstvenih usluga,
10. daju stručna mišljenja kod pripreme propisa od uticaja na razvoj zdravstvene struke,
11. organiziraju u saradnji s medicinskim, stomatološkim i farmaceutskim fakultetom, te stručnim medicinskim društvima, dodatno usavršavanje za proširenje djelatnosti unutar struke s obzirom na nove dijagnostičko-terapijske metode,
12. propisuje način oglašavanja i način isticanja naziva privatne prakse,
13. obavljaju i druge poslove određene ovim zakonom.

Član 155.

Komore donose statut. Statutom komore obavezno se utvrđuje:

- osnivanje, djelokrug i organizacija rada,
- sadržaj, rokovi i način stručnog usavršavanja članova komore,
- postupak izdavanja, obnavljanja i oduzimanja odobrenja za samostalan rad, dobnu granicu do koje se odobrenje za samostalan rad obnavlja, uvjete pod kojima se razmatra obnavljanje odobrenja te obavezu davanja izvještaja ministru zdravstva ukoliko kandidat ne udovolji uvjetima za obnavljanje dozvole, te pravila postupanja u vezi s navedenim,

- granice, nacin i druga pitanja vezana uz ostvarenje javnih ovlasćenja iz clana 154. ovog zakona,
- razrada nacina obavljanja ostalih poslova utvrdjenih clanom 154. ovog zakona.

XVI - KAZNENE ODREDBE

Clan 156.

Novcanom kaznom u iznosu od 500 do 2000 KM, kaznit ce se za prekršaj zdravstvena ustanova ako:

1. gradjaninu ometa ili uskracuje prava iz clana 26. ovog zakona;
2. ne osigura hitnu medicinsku pomoc, ukljucivši hitni prijevoz (clan 39);
3. ne istakne naziv ugovorne zdravstvene ustanove i ne suradjuje s Federalnim ministarstvom odbrane (clan 43);
4. ne pribavi saglasnost o osnivanju, prosirenju ili promjeni djelatnosti od ministra zdravstva, po prethodno pribavljenom misljenju kantonalnog zavoda zdravstvenog osiguranja (cl. 41. i 45.);
5. zapocne s radom prije nego je rjesenjem utvrdjeno da su ispunjeni uvjeti u pogledu prostora, kadra i medicinsko-tehnic ke opreme (clan 44. stav 2.);
6. prestane obavljati zdravstvenu djelatnost suprotno odredbi clana 47. ovog zakona;
7. ne osigura kontinuitet zdravstvene zastite, odnosno ako dozvoli da zdravstveni radnici napuste radna mjesta dok ne dobiju zamjenu, ako se time dovodi u pitanje sigurnost pružanja zdravstvene zastite gradjana (clan 96. st. 1. i 7.);
8. ne primi zdravstvene radnike na pripravnicki staz (clan 110. stav 4.);
9. onemoguci zdravstvenom radniku strucno usavršavanje (clan 111. stav 1.);
10. zakljuci ugovor sa zdravstvenim radnikom visoke strucne spreme koji obavlja privatnu praksu suprotno clanu 123. ovog zakona;
11. ne provodi unutrašnji nadzor nad radom svojih organizacionih jedinica i zdravstvenih radnika (clan 134.);
12. ne izvrši naredjene mjere iz clana 141. ovog zakona;
13. ne obavi propisanu obdukciju (clan 150. stav 2.).

Za prekršaj iz stava 1. ovog clana kaznit ce se novcanom kaznom u iznosu od 250 do 500 KM i odgovorno lice u zdravstvenoj ustanovi.

Novcanom kaznom u iznosu od 500 do 2000 KM, kaznit ce se za prekršaj iz stava 1. tac. 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 12. i

13. ovog clana privatni zdravstveni radnik.

Clan 157.

Novcanom kaznom u iznosu od 500 do 2000 KM, kaznit ce se za prekršaj zdravstvena ustanova i privatni apotekarski radnik ako:

1. obavlja apotekarsku djelatnosti izvan apoteka i depoa (clan 65.);
2. obavlja apotekarsku djelatnost izvan mreze zdravstvene djelatnosti, odnosno na podrucju koje nije odredio kanton (clan 66.);
3. ne vodi finansijsko i materijalno knjigovodstvo (clan 67. stav 2.);
4. posluje pod nazivom apoteke, a ne obavlja apotekarsku djelatnost iz clana 64. ovog zakona.

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 250 do 500 KM, odgovorna osoba u zdravstvenoj ustanovi.

Član 158.

Novčanom kaznom u iznosu od 500 do 2000 KM, kaznit će se za prekršaj privatni zdravstveni radnik ako:

1. primi zdravstvenog radnika visoke stručne spreme suprotno članu 98. ovog zakona;
2. obavlja privatnu praksu, a ne ispunjava uvjete iz čl. 116. i 117. ovog zakona;
3. obavlja privatnu praksu bez nadzora doktora medicine i doktora stomatologije (član 117. stav 1.);
4. poslove ne obavlja lično, odnosno ima više od jedne ordinacije, laboratorija ili apoteke (član 121. stav 1.);
5. obavlja grupnu privatnu praksu suprotno članu 122. ovog zakona;
6. ne osigura svojim bolesnicima zamjenu ugovorom s drugim zdravstvenim radnikom iste struke koji obavlja privatnu praksu ili zdravstvenom ustanovom (član 124.);
7. ne postupa u skladu s članom 125. ovog zakona;
8. privremeno obustavi rad bez rješenja nadležnog organa (član 126. stav 1.);
9. ne postupi po rješenju nadležnog organa o prestanku odobrenja za obavljanje privatne prakse (član 127. stav 2.);
10. obavlja privatnu praksu u djelatnosti koja je zabranjena (član 131.).

Član 159.

Novčanom kaznom u iznosu od 300 KM, kaznit će zdravstveni inspektor na licu mjesta za prekršaj zdravstvenog radnika:

1. kojeg zatekne u provodjenju mjera i radnji suprotnih zakonu ili sprovedenom propisu (član 141. stav 1. tačka 2.),
2. kojeg zatekne da radi bez položenog stručnog ispita (član 141. stav 1. tačka 4.),
3. ako ne osigurava kvalitet i sadržaj zdravstvenih usluga (član 141. stav 1. tačka 5.).

Član 160.

Novčanom kaznom u iznosu od 50 do 100 KM, kaznit će se za prekršaj građanin ako:

1. ne pruži prvu pomoć u skladu sa svojim znanjem unesrećenoj ili bolesnoj osobi te joj ne omogući pristup do najbliže zdravstvene ustanove (član 3. stav 4.),
2. ne prijavi smrti slučaj iz člana 147. stav 1. ovog zakona.

Član 161.

Do pustanja u opticaj KM, novčane kazne predviđene u čl. 156. do 160. ovog zakona, mogu se placati u DEM ili u protuvrijednosti valuta koje se koriste u platnom prometu Federacije, po srednjem kursu koji objavljuje nadležna finansijska institucija na dan plaćanja.

XVII - OVLASCENJA ZA DONOSENJE PROVEDBENIH PROPISA

Clan 162.

Ovlascuje se ministar zdravstva da donese sprovedbene propise o:

1. vrsti i obimu lijecnickih pregleda radi utvrdjivanja zdravstvene sposobnosti za rad radnika (clan 22. stav 2.),
2. uvjetima u pogledu prostora, kadra i medicinsko-tehnicke opreme (clan 44. stav 3. i clan 65. stav 4.),
3. postupku i nacinu rada lijecnickog konzilija (clan 28. stav 5.),
4. uslovima organizacije i nacina rada ustanove za zdravstvenu njegu u kuci (clan 63. stav 3.),
5. kriterijima za dodjelu naziva referalnog centra (clan 93. stav 6.),
6. o uvjetima za rad zdravstvenih radnika izvan punog radnog vremena (clan 98. stav 1.),
7. sadrzaju u nacinu provodjenja pripravnickog staza:
 - uvjetima koje moraju ispunjavati zdravstvene ustanove i privatni zdravstveni radnici, kod kojih zdravstveni radnik obavlja pripravnicki staz,
 - nacinu polaganja strucnog ispita,
 - sadrzaju i izgledu uvjerenju o polozenom strucnom ispitu,
 - sadrzaju i izgledu odobrenja za samostalan rad, (clan 109.),
8. kriterijima prema kojima ce zdravstvene ustanove i zdravstveni radnici visoke strucne spreme, koji obavljaju privatnu praksu primati zdravstvene radnike na pripravnicki staz (clan 110. st. 4. i 5.),
9. granama, trajanju i programu specijalizacija i subspecijalizacija (uze specijalizacije) (clan 112. stav 3.),
10. utvrdjivanje kriterija za obavljanje specijalizantskog staza i subspecijalizacije (uza specijalizacija):
 - nacin polaganja specijalistickog ispita odnosno ispita subspecijalizacije,
 - odredjuje ovlastene zdravstvene ustanove i zdravstvene radnike koji obavljaju privatnu praksu za sprovedjenje specijalizantskog staza (clan 113. stav 5.),
11. utvrdjivanju kriterija za priznavanje naziva primarijus (clan 115. stav 4.),
12. uvjetima u pogledu prostora, kadra i medicinsko-tehnicke opreme za obavljanje privatne prakse (clan 120.),
13. programu strucnog ispita za zdravstvenog inspektora, sastav ispitne komisije i nacin provodjenja ispita (clan 137. stav 3.),
14. nacinu pregleda umrlih te nacinu utvrdjivanja vremena i uzroka smrti (clan 151.).

Ministar zdravstva duzan je propise iz stava 1. ovog clana donijeti u roku od sest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Clan 163.

Ovlascuje se ministar zdravstva da:

1. donese plan i program mjera zdravstvene zastite na podrucju Federacije (clan 18. stav 1.),
2. donese propis o uvjetima koje moraju ispunjavati klinike, klinicke bolnice, bolnicki centri za dodjelu naziva klinicka ustanova, a uz saglasnost nadleznog ministra obrazovanja (clan 76. stav 1.).

Ministar zdravstva duzan je propise iz stav 1. ovog clana donijeti u roku od sest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Clan 164.

Ovlascuje se ministar zdravstva da:

1. donese uputstvo iz clana 94. stav 3. ovog zakona, nakon prethodno pribavljenog misljenja Zdravstvenog vijeca,
2. donese uputstvo za osposobljavanje zdravstvenih radnika za utvrđivanje vremene i uzroka smrti (clan 145. stav 3.).

Ministar zdravstva duzan je donijeti uputstva iz stava 1. ovog clana u roku od sest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Clan 165.

Kantonalno ministarstvo dužno je da donese provedbene propise o pocetku, zavrsetku i rasporedu radnog vremena (clan 96. stav 8.).

Kantonalno ministarstvo dužno je da donese propis iz stava 1. ovog clana u roku od sest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Clan 166.

Ovlascuje se nadležna komora da donese provedbene propise o:

1. uvjete strucnog usavršavanja za proširenje djelatnosti (clan 118. stav 3.),
2. ponasanju privatnih zdravstvenih radnika (clan 129. stav 2. tacka 6.).

Nadležna komora dužna je da propise iz stava 1. ovog clana donese u roku od 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

XVIII - PRIJELAZNE I ZAVRSNE ODREDBE

Clan 167.

Danom stupanja na snagu ovog zakona imovina nad kojom zdravstvene ustanove ostvaruju pravo koriscenja, zadržavaju ova prava do zakonskog reguliranja ove oblasti, u skladu sa odlukom osnivaca, sa svim pravima i obavezama u pogledu imovine i radnika.

Zdravstvene ustanove za obavljanje specificne zdravstvene zastite radnika, ciji osnivač je preduzece, ostaju vlasništvo preduzeca.

Clan 168.

Osnivač zdravstvene ustanove može prodati, odnosno dati u zakup, kapacitet ili dio kapaciteta zdravstvene ustanove u skladu sa zakonom, a uz prethodno pribavljeno misljenje ministra zdravstva, odnosno za kapacitete primarnog nivoa, kantonalnog ministra zdravstva.

Clan 169.

Postojece zdravstvene ustanove dužne su uskladiti svoju organizaciju i poslovanje s odredbama ovog zakona u roku od sest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do uspostave instituta porodicnog lijecnika, poslove primarne zdravstvene zastite obavljaju

domovi zdravlja, u skladu sa ovim zakonom.

Postojeće zdravstvene ustanove hitne medicinske pomoći nastavljaju sa radom do organiziranja ove djelatnosti, u skladu sa ovim zakonom.

Clan 170.

Do donošenja mreže zdravstvene djelatnosti, postojeće zdravstvene ustanove nastavljaju rad u postojećoj mreži.

Clan 171.

Vlasnici zdravstvenih ustanova dužni su imenovati upravni odbor u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Upravni odbor dužan je u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona:

- imenovati vršioca dužnosti direktora koji će obavljati upravničke poslove do uskladjivanja iz člana 169. ovog zakona,
- donijeti statut zdravstvene ustanove.

Clan 172.

Zdravstveni radnici koji su prije stupanja na snagu ovog zakona stekli stručno zvanje specijalista higijene-zdravstvene ekologije, specijalista socijalne medicine sa organizacijom i ekonomikom zdravstvene zaštite, odnosno specijalista epidemiolog, na području Federacije, zadržavaju stečeno zvanje i pravo da rade na poslovima zdravstvene zaštite u skladu sa tim zvanjem.

Clan 173.

Zdravstvenim radnicima kojima je priznata odgovarajuća stručna sprema na području Federacije, odnosno koji su stručno obrazovanje stekli u odgovarajućim školama zdravstvenog obrazovanja, mogu i dalje obavljati poslove zdravstvene zaštite za koje se traži stručna sprema, koju imaju po propisima što su vrijedili do dana stupanja na snagu ovog zakona.

Clan 174.

Pripravnički odnosno specijalizantski staz koji je započeo prema propisima koji su važili na području Federacije na dan stupanja na snagu ovog zakona, obaviti će se u skladu sa ovim zakonom, ako je to povoljnije za pripravnika, odnosno specijalizanta.

Clan 175.

Lica imenovana za obavljanje pregleda umrlih izvan zdravstvene ustanove od općinskog organa nadležnog za poslove zdravstva, nastavljaju s radom do imenovanja potrebnog broja doktora medicine, odnosno drugih zdravstvenih radnika iz člana 146. stav 1. ovog zakona.

Clan 176.

Ljekarska komora, farmaceutska komora, komora medicinskih biohmicara i komora zdravstvenih tehnicara, osnovat ce se u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Zdravstvene ustanove, preduzeca i druga pravna lica dostavljaju podatke nadležnoj komori o zdravstvenim radnicima odnosno zdravstvenim saradnicima i njihovom radu, koji su nadležnoj komori potrebni za obavljanje svojih zadataka.

Do pocetka rada komore iz stava 1. ovog clana poslove iz clana 154. ovog zakona obavljaju strucno-medicinska drustva.

Clan 177.

Do donosenja posebnog zakona koji ce regulirati preventivni sanitarni nadzor nad izgradnjom objekata, ostaju u primjeni odredbe odgovarajucih propisa u zakonu koji je na snazi na podrucju Federacije na dan stupanja na snagu ovog zakona.

Clan 178.

Strucne poslove i zadatke u domenu zastite od zracenja, toksikologije i kontrole lijekova, do donosenja posebnog propisa iz clana 93. stav 6. ovog zakona, odnosno do utemeljenja Zavoda za kontrolu lijekova Federacije Bosne i Hercegovine, obavljat ce postojece naucne, strucne i zdravstvene ustanove na podrucju Federacije, a koje su i obavljale djelatnost zastite od zracenja, toksikologije i kontrole lijekova do dana stupanja na snagu ovog zakona.

Clan 179.

Do donosenja provedbenih propisa i pravilnika koji proizilaze iz ovog zakona, a odnose se na:

1. Pravilnik o blizim uvjetima za obavljanje privatne prakse u zdravstvenoj djelatnosti;
2. Uputstvo o sadrzaju i nacinu vodjenja registra izdatih odobrenja za obavljanje privatne prakse zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika;
3. Pravilnik o specijalizaciji zdravstvenih radnika;
4. Pravilnik o pripravnickom stazu i strucnom ispitu zdravstvenih radnika;
5. Pravilnik o nomenklaturi, standardima i normativima u zdravstvenoj djelatnosti;
6. Pravilnik o konzilijarnom pregledu;
7. Pravilnik o dodjeljivanju zvanja primarijus;
8. Pravilnik o nacinu utvrđivanja uzroka smrti;
9. Pravilnik o uvjetima za organiziranje porodilista;
10. Pravilnik o organiziranju hitne medicinske pomoci;
11. Pravilnik o uvjetima, nacinu i postupku placanja naknade za zdravstvenu zastitu pruzanu stranim drzavljanima na teritoriji RBiH;
12. Pravilnik o vršenju prethodnih i periodicnih pregleda radnika na radnim mjestima sa posebnim uvjetima rada; ostaju u primjeni vazeci propisi na podrucju Federacije.

Clan 180.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje primjena propisa koji su uređivali oblast zdravstvene zastite i zdravstvenog osiguranja na podrucju Federacije.

Clan 181.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Sluzbenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući
Doma naroda
Mariofil Ljubic, s. r.

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Enver Kreso, s. r.